Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun 5228

31.07.2004 Tarihli 25539 Sayılı Resmi Gazete - Bazı Kanunlarda ve 178 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun

31.07.2004 Tarihli 25539 Sayılı Resmi Gazete

KANUN

Kanun No. 5228 **Kabul Tarihi : 16.7.2004**

Bazı Kanunlarda ve 178 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun

MADDE 1. - 4.1.1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 15 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Maliye Bakanlığı, mücbir sebep sayılan haller nedeniyle; bölge, il, ilçe, mahal veya afete maruz kalanlar itibarıyla mücbir sebep hali ilân etmeye ve bu sürede vergi ödevlerinden yerine getirilemeyecek olanları tespit etmeye yetkilidir. Bu yetki vergi türleri ve işyerleri itibarıyla; beyannamelerin toplulaştırılması, yeni beyanname verme süreleri belirlenmesi ve beyanname verme zorunluluğunun kaldırılması şeklinde de kullanılabilir.

MADDE 2. - 213 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin birinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Zor durumda bulunmaları hasebiyle vergi muamelelerine müteallik ödevleri süresi içinde yerine getiremeyecek olanlara, kanunî sürenin bir katını, kanunî sürenin bir aydan az olması halinde bir ayı geçmemek üzere, Maliye Bakanlığınca münasip bir mühlet verilebilir.

Maliye Bakanlığı mühlet verme yetkisini tamamen veya kısmen mahalline devredebileceği gibi bölgeler, iller, ilçeler veya sektörler ile iş kolları ya da mükellef grupları itibarıyla yazılı başvuru şartı aramaksızın da kullanabilir.

MADDE 3. - 213 sayılı Kanunun 28 inci maddesinin başlığı "Vergi beyannamesinin postayla veya elektronik ortamda gönderilmesi" şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

Beyannamenin elektronik ortamda gönderilmesi halinde tahakkuk fişi elektronik ortamda düzenlenir ve mükellef veya elektronik ortamda beyanname gönderme yetkisi verilmiş gerçek veya tüzel kişiye elektronik ortamda iletilir. Bu ileti, tahakkuk fişinin mükellefe tebliği yerine geçer.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığı tarafından tespit olunur.

MADDE 4. - 213 sayılı Kanunun 111 inci maddesinin altıncı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Maliye Bakanlığı; mücbir sebep hali ilân edilen yerlerdeki mükelleflerin, bu Kanun kapsamında olup, ödeme süresi afet tarihinden sonraya rastlayan her türlü vergi, ceza ve gecikme faizleri ile bu Kanunun 15 inci maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca verecekleri beyannamelere istinaden tahakkuk ettirilen vergilerin ödeme sürelerini, vadelerinin bitim tarihinden itibaren azamî bir yıl süreyle uzatmaya yetkilidir. Bu yetki; bölge, il, ilçe, mahal ve afetten zarar görenler ile afetten zarar görme derecesi veya vergi türleri itibarıyla farklı süreler tespit etmek suretiyle de kullanılabilir.

MADDE 5. - 213 sayılı Kanunun 114 üncü maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Şarta bağlı istisna veya muafiyet uygulamaları sonucu kısmen veya tamamen alınmayan vergilere ilişkin zamanaşımı süresi, istisna veya muafiyet şartlarının ihlâl edildiği tarihi takip eden takvim yılı başından itibaren başlar.

MADDE 6. - 213 sayılı Kanunun 160 ıncı maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddenin sonuna aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

İşi bırakma bildiriminde bulunmayan bir mükellefin işi bıraktığının tespit edilmesi veya yapılan araştırma ve yoklamalar sonucunda bilinen adreslerinde bulunamaması ve başka bir adreste faaliyetine devam ettiğine dair bilgi edinilememesi veya başkaca bir ticarî, ziraî ve meslekî faaliyeti olmadığı halde münhasıran sahte belge düzenlemek amacıyla mükellefiyet tesis

ettirdiğinin vergi incelemesine yetkili olanlarca düzenlenen rapor ile tespit edilmesi ve mükellefiyet kaydının devamına gerek görülmediğinin raporda belirtilmesi halinde, mükellef (matrahlı veya matrahsız beyanname verenler dahil) işi bırakmış addolunur ve mükellefiyet kaydı vergi dairesince terkin edilir. Bu durum, ilgili kamu kurum ve kuruluşu ile kamu kurumu niteliğindeki meslek üst kuruluşuna da bildirilir.

Mükellefiyet kaydının terkin edilmesi, mükellefin işi bırakmasından önceki döneme ilişkin yükümlülüklerini ortadan kaldırmayacağı gibi bu tarihten sonra faaliyette bulunduğunun tespiti halinde bu dönemlere ilişkin vergilendirmeye ve sahte belge düzenleme fiilini işleyenler hakkında kovuşturma yapılmasına ve ceza uygulanmasına da engel teşkil etmez.

Bu madde kapsamında mükellefiyet kayıtları terkin edilenlerin kimlik bilgileri ile bunların bastırmış veya tasdik ettirmiş oldukları belgeler ve kullanmış oldukları ödeme kaydedici cihazlara ilişkin bilgiler Maliye Bakanlığınca belirlenecek araçlarla duyurulur.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usulleri belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

MADDE 7. - 213 sayılı Kanunun 215 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Türkçe tutma ve Türk Parası kullanma zorunluluğu

Madde 215. - 1. Bu Kanuna göre tutulacak defter ve kayıtların Türkçe tutulması zorunludur. Ancak, Türkçe kayıtlar bulunmak kaydıyla defterlerde başka dilden kayıt da yapılabilir. Bu kayıtlar vergi matrahını değiştirmeyecek şekilde tasdik ettirilecek diğer defterlere de yapılabilir.

2. a) Kayıt ve belgelerde Türk para birimi kullanılır. Belgeler, Türk parası karşılığı gösterilmek şartıyla, yabancı para birimine göre de düzenlenebilir. Şu kadar ki yurt dışındaki müşteriler adına düzenlenen belgelerde Türk parası karşılığı gösterilme şartı aranmaz.

b) İlgili dönem defter tasdik tarihi itibarıyla ödenmiş sermayesi (yurt dışında kurulan şirketlerin Türkiye'ye ayrılan ödenmiş sermayesi) en az 100 milyon ABD Doları ya da muadili yabancı para karşılığı Türk Lirası ve sermayesinin en az % 40'ı ikametgâhı, kanunî ve iş merkezi Türkiye'de bulunmayan kişilere ait olan işletmelere, kayıtlarını Türk para birimi dışında başka bir para birimiyle tutmalarına Bakanlar Kurulunca izin verilebilir. Bakanlar Kurulu, bu had ve nispeti sektörler itibarıyla ayrı ayrı yarısına kadar indirmeye veya iki katına kadar artırmaya yetkilidir. Bu

şartların ihlâl edildiği hesap dönemini izleyen hesap döneminden itibaren Türk para birimine göre kayıt tutma zorunluluğu başlar.

ba) Türk para birimiyle yapılan işlemler, işlemin gerçekleştiği günün Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası döviz alış kuruyla ilgili para birimine çevrilir. İktisadî kıymetlerin değerleri ile vergi matrahı kayıt yapılan para birimine göre tespit edilir, beyannamenin verilmesi gereken ayın ilk gününün kuruyla Türk parasına çevrilerek beyan edilir. Vergi ödeme, mahsup ve iade işlemlerinde de Türk Lirası tutarlar kullanılır.

bb) Bu mükellefler, diğer para birimleriyle kayıt tuttukları sürece mükerrer 298 inci maddenin (A) fıkrası uyarınca enflasyon düzeltmesi yapamazlar. Türk para birimiyle kayıt yapmaya başlamaları halinde ise üç yıl süreyle anılan madde hükmünden yararlanamazlar.

MADDE 8. - 213 sayılı Kanunun mükerrer 257 nci maddesinin birinci fıkrasının (4) numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddenin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

4. Bu Kanunun 149 uncu maddesine göre devamlı bilgi vermek zorunda olanlardan istenilen bilgiler ile vergi beyannameleri ve bildirimlerin, şifre, elektronik imza veya diğer güvenlik araçları konulmak suretiyle internet de dahil olmak üzere her türlü elektronik bilgi iletişim araç ve ortamında verilmesi, beyanname ve bildirimlerin yetki verilmiş gerçek veya tüzel kişiler aracı kılınarak gönderilmesi hususlarında izin vermeye veya zorunluluk getirmeye, beyanname, bildirim ve bilgilerin aktarımında uyulacak format ve standartlar ile uygulamaya ilişkin usul ve esasları tespit etmeye, bu zorunluluğu beyanname, bildirim veya bilgi çeşitleri, mükellef grupları ve faaliyet konuları itibarıyla ayrı ayrı uygulatmaya,

Birinci fıkranın (4) numaralı bendi uyarınca Maliye Bakanlığının beyanname ve bildirimlerin yetki verilmiş gerçek veya tüzel kişiler aracı kılınarak gönderilmesi hususunda izin vermesi veya zorunluluk getirmesi halinde, (mükellef veya vergi sorumlusu ile gönderme işini yapacak kişiler arasında özel sözleşme düzenlenmek kaydıyla) elektronik ortamda gönderilen beyanname ve bildirimler, mükellef veya vergi sorumlusu tarafından verilmiş addolunur.

MADDE 9. - 213 sayılı Kanunun mükerrer 298 inci maddesinin (A) fıkrasının (2) numaralı bendinin (g) alt bendinde yer alan "düzeltme tarihindeki" ibaresi "borcun alındığı tarihteki" olarak, (5) numaralı bendinin beşinci fıkrasının ikinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve fıkraya aşağıdaki (9) numaralı bent eklenmiştir.

Ancak öz sermaye kalemlerine ait enflasyon farkları düzeltme sonucu oluşan geçmiş yıl zararlarına mahsup edilebilir veya kurumlar vergisi mükelleflerince sermayeye ilave edilebilir; bu işlemler kâr dağıtımı sayılmaz.

9. Münhasıran sürekli olarak işlenmiş; altın, gümüş alım-satımı ve imali ile iştigal eden mükellefler bu fıkranın (1) numaralı bendinde yer alan şartlara bakılmaksızın enflasyon düzeltmesi yaparlar.

MADDE 10. - 213 sayılı Kanunun mükerrer 355 inci maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

Tahsilat ve ödemelerini banka, benzeri finans kurumları veya posta idarelerince düzenlenen belgelerle tevsik etme zorunluluğuna uymayan mükelleflerden her birine, her bir işlem için bu maddeye göre uygulanan cezalardan az olmamak üzere işleme konu tutarın % 5'i nispetinde özel usulsüzlük cezası kesilir. Bu şekilde ceza kesilen mükellefler hakkında üçüncü fıkra hükmü uygulanmaz.

MADDE 11. - 213 sayılı Kanunun geçici 25 inci maddesinin (c) bendine aşağıdaki (3) numaralı alt bent eklenmiş, (g) bendinin ikinci fıkrasının ikinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, (h) bendine aşağıdaki cümle ve maddenin sonuna aşağıdaki (I) bendi eklenmiştir.

3) Reel olmayan finansman maliyetinin tevsik edilebilir olması halinde de (1) numaralı alt bentte belirtilen yöntem kullanılabilir. Amortisman süresi bitmemiş olan kıymetlere ilişkin maliyet veya alış bedelinden düşülen reel olmayan finansman maliyetinden amortisman ayrılmamış tutar, 2004 ve sonraki dönemlerde, beş yılda ve eşit taksitte dönem kazancının tespitinde gider olarak dikkate alınır.

Ancak öz sermaye kalemlerine ait enflasyon farkları düzeltme sonucu oluşan geçmiş yıl zararlarına mahsup edilebilir veya kurumlar vergisi mükelleflerince sermayeye ilave edilebilir; bu işlemler kâr dağıtımı sayılmaz.

Ancak bu şekilde düzeltme yapanlar, bu Kanuna göre ayrılabilecek tutardan fazla amortisman veya karşılık ayıramaz.

I) Bu madde uyarınca düzeltilen kalemlerin elden çıkarılması halinde, bunlara ilişkin enflasyon düzeltme farkları maliyet bedeli addolunur. Şu kadar ki, amortismana tâbi olmayan kıymetlerin

düzeltilmiş değerinin altında bir bedelle satılması halinde, düzeltilmiş değerle düzeltme öncesi değer arasındaki farka isabet eden zarar, gelir veya kurumlar vergisi matrahının tespitinde dikkate alınmaz.

MADDE 12. - 21.7.1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 62 nci maddesine birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

Maliye Bakanlığı amme alacaklarının takibinde haczolunacak malların tespiti amacıyla yapılacak mal varlığı araştırmasının şekli, alanı ve kapsamı ile araştırma yapılacak amme alacaklarının türü ve tutarını belirlemeye yetkilidir. Bu yetki alacaklı amme idaresi itibarıyla da kullanılabilir.

MADDE 13. - 6.12.1984 tarihli ve 3100 sayılı Katma Değer Vergisi Mükelleflerinin Ödeme Kaydedici Cihazları Kullanmaları Mecburiyeti Hakkında Kanunun 7 nci maddesinin (1) numaralı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

1. Mükellefler kullanmak üzere satın aldıkları ödeme kaydedici cihazlar için %100'e kadar amortisman oranı seçebilirler.

MADDE 14. - 25.10.1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 13 üncü maddesinin başlığı "Araçlar, kıymetli maden ve petrol aramaları ile ulusal güvenlik harcamaları ve yatırımlarda istisna" şeklinde değiştirilmiş, mülga (b) bendi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiş, (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki (e) ve (f) bentleri ile maddenin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

b) Deniz ve hava taşıma araçları için liman ve hava meydanlarında yapılan hizmetler,

c) Altın, gümüş ve platin ile ilgili arama, işletme, zenginleştirme ve rafinaj faaliyetleri ile 6326 sayılı Petrol Kanunu hükümlerine göre yapılan petrol arama faaliyetlerine ilişkin olmak üzere, bu faaliyetleri yürütenlere yapılan teslim ve hizmetler, e) Limanlar ve hava meydanlarının inşası, yenilenmesi ve genişletilmesi işlerini fiilen kendisi yapan veya yaptıran mükelleflere bu işlere ilişkin olarak yapılan mal teslimleri ve inşaat taahhüt işleri,

f) Milli Savunma Bakanlığı, Jandarma Genel Komutanlığı, Sahil Güvenlik Komutanlığı, Savunma Sanayii Müsteşarlığı, Milli İstihbarat Teşkilatı Müsteşarlığı, Emniyet Genel Müdürlüğü ve Gümrük Muhafaza Genel Müdürlüğüne milli savunma ve iç güvenlik ihtiyaçları için uçak, helikopter, gemi, denizaltı, tank, panzer, zırhlı personel taşıyıcı, roket, füze ve benzeri araçlar, silah, mühimmat,

silah malzeme, teçhizat ve sistemleri ile bunların araştırma-geliştirme, yazılım, üretim, montaj, yedek parça, bakım-onarım ve modernizasyonuna ilişkin olarak yapılan teslim ve hizmetler ve bu teslim ve hizmetleri gerçekleştirenlere bu kapsamda yapılacak olan, miktarı ve nitelikleri yukarıda sayılan kuruluşlarca onaylanan teslim ve hizmetler.

Bakanlar Kurulu, 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 232 nci maddesinde yer alan ve ilgili yılda uygulanmakta olan haddi, istisna uygulamasında asgari tutar olarak belirlemeye ve belirlenen bu tutarı iki katına kadar artırmaya, sıfıra kadar indirmeye yetkilidir. Maliye Bakanlığı, istisna kapsamına girecek teslim ve hizmetleri tanımlamaya, istisnaya ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.

MADDE 15. - 3065 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin (2) numaralı fıkrasının (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve fıkraya aşağıdaki (e) bendi eklenmiş, (4) numaralı fıkrasının (f), (g), (ı) ve (m) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve fıkraya (o) ve (p) bentleri eklenmiştir.

b) Üniversite ve yüksekokullar ile 8.6.1965 tarihli ve 625 sayılı Kanun hükümlerine tâbi özel okullar tarafından ilgili dönemdeki kapasitelerinin %10'unu geçmemek üzere verilen bedelsiz eğitim ve öğretim hizmetleri, kanunların gösterdiği gerek üzerine bedelsiz olarak yapılan mal teslimi ve hizmet ifaları, birinci fıkrada sayılan kurum ve kuruluşlara bedelsiz olarak yapılan her türlü mal teslimi ve hizmet ifaları ile fakirlere yardım amacıyla gıda bankacılığı faaliyetinde bulunan dernek ve vakıflara Maliye Bakanlığınca belirlenen usul ve esaslar çerçevesinde bağışlanan gıda maddelerinin teslimi,

e) Kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının, kanunlarla kendilerine verilen görev gereği ve kuruluş amaçlarına uygun ruhsat, izin, onay ve benzeri hizmetleri ile bu hizmetlerle ilgili olarak kullanılacak basılı kâğıtların bu kuruluşlar tarafından teslimi (motorlu taşıtlar tescil plaka teslimleri hariç),

f) Darphane ve Damga Matbaası tarafından yapılan teslim ve hizmetler ile Milli Piyango İdaresi Genel Müdürlüğünce düzenlenen piyango, sayısal loto, hemen kazan ve benzeri oyunların tertiplenmesi veya oynanması,

g) Külçe altın, külçe gümüş, kıymetli taşlar (elmas, pırlanta, yakut, zümrüt, topaz, safir, zebercet, inci, kübik virconia) döviz, para, damga pulu, değerli kâğıtlar, hisse senedi, tahvil ile metal, plastik, lastik, kauçuk, kâğıt, cam hurda ve atıkları (hurda metalden elde edilen külçeler dahil)

teslimi,

ı) Serbest bölgelerde verilen hizmetler,

m) Bankalar Kanunu uyarınca; mal ve hakların Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonuna teslimi ile bunların Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu tarafından (müzayede mahallinde satışı dahil) teslimi, bu Fonun devraldığı alacakların tahsili amacıyla, bunların teminatını oluşturan mal ve hakların (müzayede mahallinde satışı dahil) teslimi ve temettü hariç ortaklık haklarıyla yönetim ve denetimleri devralınan şirketlerin aktiflerinin Fon alacaklarının tahsili amacıyla (müzayede mahallerinde yapılan satışlar dahil) teslimi,

Bu istisna işlem bedelinden Fona intikal eden tutarla orantılı uygulanır.

o) Gümrük antrepoları ve geçici depolama yerleri ile gümrük hizmetlerinin verildiği gümrüklü sahalarda; ithalat ve ihracat işlemlerine konu mallar için verilen ardiye, depolama ve terminal hizmetleri ile vergisiz satış yapılan işyerlerinin ve bu işyerlerine ait depo ve ardiye gibi bağımsız birimlerin kiralanması,

p) Hazine ve Arsa Ofisi Genel Müdürlüğünce yapılan taşınmaz mal teslimleri ile Hazinece yapılan irtifak hakkı tesisi işlemi.

MADDE 16. - 3065 sayılı Kanunun 18 inci maddesinin (1) ve (2) numaralı fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

1. Vergiden istisna edilmiş işlemleri yapanlar, ilgili vergi dairesine yazılı başvuruda bulunarak, belirtecekleri işlem türleri için vergiye tâbi tutulmalarını talep edebilirler. Bu talebin dilekçede belirtilen ve dilekçe tarihinden sonra ifa edilen işlemlerin tamamını kapsaması şarttır. Şu kadar ki, mükellefiyetin devam etmekte olan işlemlere şümulü yoktur.

2. Kamu menfaatine yararlı dernekler ve Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınan vakıfların kuruluş amaçlarına uygun olarak işletmek veya yönetmek suretiyle ifa ettikleri teslim ve hizmetlere ilişkin istisnalar hariç olmak üzere, 17 nci maddenin (1) ve (2) numaralı fıkralarıyla (3) numaralı fıkranın (a) ve (4) numaralı fıkranın (e) bentlerinde yazılı istisnalar hakkında yukarıdaki (1) numaralı fıkra hükmü uygulanmaz.

MADDE 17. - 3065 sayılı Kanunun 30 uncu maddesinin (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

c) Deprem, sel felaketi ve Maliye Bakanlığının yangın sebebiyle mücbir sebep ilân ettiği yerlerdeki yangın sonucu zayi olanlar hariç olmak üzere, zayi olan mallara ait katma değer vergisi,

MADDE 18. - 3065 sayılı Kanunun 48 inci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

Ancak, indirim hakkı tanınan işlemlere konu eşyanın serbest dolaşıma girdiği tarihin içinde bulunduğu veya sonraki vergilendirme dönemlerine ilişkin olarak vergi dairesine verilen beyannamelere göre ödenen katma değer vergisi (sorumlu sıfatıyla ödenenler hariç), ithalde hiç ödenmemesi veya eksik ödenmesi nedeniyle tahsili gereken katma değer vergisinden düşülür.

MADDE 19. - 3065 sayılı Kanunun geçici 19 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Geçici Madde 19. - Türkiye'nin taraf olduğu uluslararası anlaşmalar çerçevesinde Türkiye'de gerçekleştirilecek toplantıları düzenleyenlere bu amaçla yapılacak teslim ve hizmetler ile bu toplantılara katılan yabancı heyetlerin konaklamaları ve bunlara görevlerinin ifası kapsamında yapılacak teslim ve hizmetler 31.12.2005 tarihine kadar katma değer vergisinden müstesnadır.

Bu kapsamda teslim edilen mal ve hizmetler için yüklenilen vergiler, vergiye tâbi işlemler nedeniyle hesaplanan vergiden indirilir. İndirimle giderilemeyen vergiler iade edilmez. Bakanlar Kurulu, 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 232 nci maddesinde yer alan ve ilgili yılda uygulanmakta olan haddi, istisna uygulamasında asgari tutar olarak belirlemeye ve belirlenen bu tutarı iki katına kadar artırmaya, sıfıra kadar indirmeye yetkilidir.

Maliye Bakanlığı, toplantılara ilişkin teslim ve hizmetleri tanımlamaya, istisnaya ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.

MADDE 20. - 3065 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

GEÇİCİ MADDE 21. - Karayolları Genel Müdürlüğünce yapılacak taşınmaz mal teslimleri ile Orman Genel Müdürlüğü Döner Sermaye sabit kıymetlerinde kayıtlı tapulu taşınmaz malların teslimleri 31.12.2004 tarihine kadar katma değer vergisinden müstesnadır.

MADDE 21. - 6.6.2002 tarihli ve 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun 7 nci maddesinin (2) numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

2. (II) sayılı listede yer alan kayıt ve tescile tâbi mallardan;

a) 87.03 (motor silindir hacmi 1.600 cm³'ü aşanlar hariç), 87.04 (motor silindir hacmi 2.800 cm³'ü aşanlar hariç) ve 87.11 G.T.İ.P. numaralarında yer alanların, sakatlık derecesi % 90 veya daha fazla olan malûl ve engelliler tarafından,

b) 87.03 (motor silindir hacmi 1.600 cm³'ü aşanlar hariç), 87.04 (motor silindir hacmi 2.800 cm³'ü aşanlar hariç) ve 87.11 G.T.İ.P. numaralarında yer alanların, bizzat kullanma amacıyla sakatlığına uygun hareket ettirici özel tertibat yaptıran malûl ve engelliler tarafından,

Beş yılda bir defaya mahsus olmak üzere ilk iktisabı,

MADDE 22. - 4760 sayılı Kanunun 12 nci maddesinin (2) numaralı fıkrasının (b) bendi ile (4) numaralı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

b) (III) sayılı listedeki mallar için belirlenen oranları her bir mal itibariyle yarısına kadar indirmeye, (A) cetvelindeki mallar için dört katına (B) cetvelindeki mallar için yarısına kadar artırmaya, maktu vergiyi her bir mal itibariyle sıfıra kadar indirmeye, (A) cetvelindeki mallar için iki katına (B) cetvelindeki mallar için bir katına kadar artırmaya, bu sınırlar içinde malların cinsleri, özellikleri, fiyat grupları, alkol dereceleri ve içerdiği alkol miktarına göre farklı vergi oranı ve maktu vergi tutarı belirlemeye, listedeki her bir mal itibariyle nispî ve maktu verginin yalnızca birisini uygulatmaya, yalnızca nispî vergi uygulanması halinde hesaplanan özel tüketim vergisinin maktu vergi tutarından az olmaması şartını koymaya,

4. (I) sayılı listedeki mallar için uygulanan maktu vergi tutarlarının, bu maddenin (2) numaralı fıkrasının (a) bendi uyarınca Bakanlar Kurulu tarafından farklı tespit edilmesi halinde; Maliye Bakanlığı vergi farklılaştırmasını, verginin mükellefe veya vergiye tâbi işlemlere taraf olanlara iadesi yöntemi ile uygulamaya, teminat istemeye, bu teminatın türü, tutarı ve çözümüne ilişkin usul ve esaslar ile verginin iadesine ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.

MADDE 23. - 4760 sayılı Kanunun 15 inci maddesinin (2) numaralı fıkrasının (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

b) (II) sayılı listedeki mallardan kayıt ve tescile tâbi olanların, ilk iktisap tarihinden itibaren beş yıl içinde 87.03 veya 87.04 (“Diğerleri” grubu hariç) tarife pozisyonlarında yer alan mallara dönüştürülmesi halinde, daha önce ödenen vergi mahsup edilmek suretiyle bu malların ilk

iktisabındaki matrah esas alınarak değişiklik uyarınca adına kayıt ve tescil işlemi yapılandan, değişikliğin kayıt ve tescili tarihinde dönüştürülen mallar için geçerli olan oran üzerinden, bu tarihte özel tüketim vergisi alınır.

MADDE 24. - 4760 sayılı Kanuna ekli (I) sayılı listenin (A) cetvelinde yer alan 2710.19.25.00.00 G.T.İ.P. numaralı mal G.T.İ.P. numarası ile (A) cetvelinden çıkarılmış ve parantez içindeki ibaresi kaldırılarak ekli (1) sayılı cetvelde gösterilen şekilde 4760 sayılı Kanuna ekli (I) sayılı listenin (B) cetveline eklenmiştir.

MADDE 25. - 4760 sayılı Kanuna ekli (II) sayılı listenin 87.03 G.T.İ.P. numarasında “27, 46, 50” olarak yer alan vergi oranları sırasıyla “30, 52, 75” olarak, 87.04 G.T.İ.P. numarasında yer alan mal ve vergi oranı ise ekli (2) sayılı cetvelde gösterilen şekilde değiştirilmiştir.

MADDE 26. - 4760 sayılı Kanuna ekli (III) sayılı liste ekli (3) sayılı cetvelde gösterilen şekilde değiştirilmiştir.

MADDE 27. - 31.12.1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun mülga 20 nci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

Eğitim ve öğretim işletmelerinde kazanç istisnası

Madde 20. - Okul öncesi eğitim, ilköğretim, özel eğitim ve orta öğretim özel okullarının işletilmesinden elde edilen kazançlar, ilgili Bakanlığın görüşü alınmak suretiyle Maliye Bakanlığının belirleyeceği usul ve esaslar çerçevesinde beş vergilendirme dönemi gelir vergisinden müstesnadır. İstisna, okulların faaliyete geçtiği vergilendirme döneminden itibaren başlar.

MADDE 28. - 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 89 uncu maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Diğer indirimler

Madde 89- Gelir vergisi matrahının tespitinde, gelir vergisi beyannamesinde bildirilecek gelirlerden aşağıdaki indirimler yapılabilir:

1. Beyan edilen gelirin % 10’unu (bireysel emeklilik sistemi dışındaki şahıs sigorta primleri için, beyan edilen gelirin % 5’ini) ve asgarî ücretin yıllık tutarını aşmamak şartıyla, mükellefin şahsına,

eşine ve küçük çocuklarına ait hayat, ölüm, kaza, hastalık, sakatlık, analık, doğum ve tahsil gibi şahıs sigorta primleri ile bireysel emeklilik sistemine ödenen katkı payları (sigortanın veya emeklilik sözleşmesinin Türkiye'de kâin ve merkezi Türkiye'de bulunan bir sigorta veya emeklilik şirketi nezdinde akdedilmiş olması, prim ve katkı tutarlarının gelirin elde edildiği yılda ödenmiş olması ve ücret geliri elde edenlerin ücretlerinin safi tutarının hesaplanması sırasında ayrıca indirilmemiş bulunması şartıyla, eşlerin veya çocukların ayrı beyanname vermeleri halinde, bunlara ait prim ve katkı payları kendi gelirlerinden indirilir).

Bakanlar Kurulu bu bentte yer alan oranları bir katına kadar artırmaya ve belirtilen haddi asgarî ücretin yıllık tutarının iki katını geçmemek üzere yeniden belirlemeye yetkilidir.

2. Beyan edilen gelirin % 5'ini aşmaması, Türkiye'de yapılması ve gelir veya kurumlar vergisi mükellefiyeti bulunan gerçek veya tüzel kişilerden alınacak belgelerle tevsik edilmesi şartıyla, mükellefin kendisi, eşi ve küçük çocuklarına ilişkin olarak yapılan eğitim ve sağlık harcamaları (mükerrer 121 inci madde çerçevesinde eğitim ve sağlık harcamaları nedeniyle vergi indiriminden yararlanan ücretliler, aynı harcamalarını bu hükümden yararlanarak matrahlarından indiremezler).

3. Serbest meslek faaliyetinde bulunan veya basit usulde vergilendirilen özürlülerin beyan edilen gelirlerine, 31 inci maddede yer alan esaslara göre hesaplanan yıllık indirim (Bu indirimden bakmakla yükümlü olduğu özürlü kişi bulunan serbest meslek erbabı ile hizmet erbabı (tevkifat matrahı dahil) da yararlanır.).

4. Genel ve özel bütçeli kamu idareleri, il özel idareleri, belediyeler, köyler ile kamu yararına çalışan dernekler ve Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınan vakıflara yıllık toplamı beyan edilecek gelirin % 5'ini (kalkınmada öncelikli yöreler için % 10'unu) aşmamak üzere, makbuz karşılığında yapılan bağış ve yardımlar.

5. Genel ve özel bütçeli kamu idarelerine, il özel idarelerine, belediyelere ve köylere bağışlanan okul, sağlık tesisi ve yüz yatak (kalkınmada öncelikli yörelerde elli yatak) kapasitesinden az olmamak üzere öğrenci yurdu ile çocuk yuvası, yetiştirme yurdu, huzurevi, bakım ve rehabilitasyon merkezi inşası dolayısıyla yapılan harcamalar veya bu tesislerin inşası için bu kuruluşlara yapılan her türlü bağış ve yardımlar ile mevcut tesislerin faaliyetlerini devam ettirebilmeleri için yapılan her türlü nakdî ve aynî bağış ve yardımların tamamı.

6. Fakirlere yardım amacıyla gıda bankacılığı faaliyetinde bulunan dernek ve vakıflara Maliye Bakanlığınca belirlenen usul ve esaslar çerçevesinde bağışlanan gıda maddelerinin maliyet bedelinin tamamı.

7. Genel ve özel bütçeli kamu idareleri, il özel idareleri, belediyeler, köyler, kamu yararına çalışan dernekler, Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınan vakıflar ve bilimsel araştırma faaliyetinde bulunan kurum ve kuruluşlar tarafından yapılan ya da Kültür ve Turizm Bakanlığınca desteklenen veya desteklenmesi uygun görülen;

a) Kültür ve sanat faaliyetlerine ilişkin ticari olmayan ulusal veya uluslararası organizasyonların gerçekleştirilmesine,

b) Ülkemizin uygarlık birikiminin kültürü, sanatı, tarihi, edebiyatı, mimarisi ve somut olmayan kültürel mirası ile ilgili veya ülke tanıtımına yönelik kitap, katalog, broşür, film, kaset, CD ve DVD gibi manyetik, elektronik ve bilişim teknolojisi yoluyla üretilenler de dahil olmak üzere görsel, işitsel veya basılı materyallerin hazırlanması, bunlarla ilgili derleme ve araştırmaların yayınlanması, yurt içinde ve yurt dışında dağıtımı ve tanıtımının sağlanmasına,

c) Yazma ve nadir eserlerin korunması ve elektronik ortama aktarılması ile bu eserlerin Kültür ve Turizm Bakanlığı koleksiyonuna kazandırılmasına,

d) 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu kapsamındaki taşınmaz kültür varlıklarının bakımı, onarımı, yaşatılması, rölöve, restorasyon, restitüsyon projeleri yapılması ve nakil işlerine,

e) Kurtarma kazıları, bilimsel kazı çalışmaları ve yüzey araştırmalarına,

f) Yurt dışındaki taşınmaz Türk kültür varlıklarının yerinde korunması veya ülkemize ait kültür varlıklarının Türkiye’ye getirtilmesi çalışmalarına,

g) Kültür envanterinin oluşturulması çalışmalarına,

h) 2863 sayılı Kanun kapsamındaki taşınır kültür varlıkları ile güzel sanatlar, çağdaş ve geleneksel el sanatları alanlarındaki ürün ve eserlerin Kültür ve Turizm Bakanlığı koleksiyonuna kazandırılması ve güvenliklerinin sağlanmasına,

i) Somut olmayan kültürel miras, güzel sanatlar, sinema, çağdaş ve geleneksel el sanatları alanlarındaki üretim ve etkinlikler ile bu alanlarda araştırma, eğitim veya uygulama merkezleri, atölye, stüdyo ve film platosu kurulması, bakım ve onarımı, her türlü araç ve teçhizatın tedariki ile film yapımına,

j) Kütüphane, müze, sanat galerisi ve kültür merkezi ile sinema, tiyatro, opera, bale ve konser gibi kültürel ve sanatsal etkinliklerin sergilendiği tesislerin yapımı, onarımı veya modernizasyon çalışmalarına,

İlişkin harcamalar ile bu amaçla yapılan her türlü bağış ve yardımların % 100'ü (Bakanlar Kurulu, bölgeler ve faaliyet türleri itibariyle bu oranı yarısına kadar indirmeye veya kanuni oranına kadar çıkarmaya yetkilidir).

8. 3289 sayılı Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun ile 17.6.1992 tarihli ve 3813 sayılı Türkiye Futbol Federasyonu Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun kapsamında yapılan sponsorluk harcamalarının; amatör spor dalları için tamamı, profesyonel spor dalları için % 50'si.

9. Mükelleflerin, işletmeleri bünyesinde gerçekleştirdikleri münhasıran yeni teknoloji ve bilgi arayışına yönelik araştırma ve geliştirme harcamaları tutarının % 40'ı oranında hesaplanacak "Ar-Ge indirimi".

Araştırma ve geliştirme faaliyetleri ile doğrudan ilişkili olmayan giderlerden ve tamamen araştırma ve geliştirme faaliyetlerinde kullanılmayan amortismana tabi iktisadi kıymetler için hesaplanan amortisman tutarlarından verilen paylar üzerinden Ar-Ge indirimi hesaplanmaz. Ar-Ge indiriminden yararlanılacak harcamaların kapsamı ile uygulamadan yararlanılabilmesi için gerekli belgeleri ve usulleri belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

Bağış ve yardımın nakden yapılmaması halinde, bağışlanan veya yardımın konusunu teşkil eden mal veya hakkın varsa mukayyet değeri, yoksa Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre Takdir Komisyonunca tespit edilecek değeri esas alınır.

MADDE 29. - 193 sayılı Kanunun 94 üncü maddesinin birinci fıkrasının (7), (8), (9) ve (14) numaralı bentlerinde parantez içinde yer alan ibare aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

(Kanunla kurulan dernek ve vakıflar, Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınan vakıflar, kamu menfaatine yararlı dernekler ile dernek ve vakıf olmamakla birlikte; odalar, borsalar, meslek örgütleri ve bunların üst kuruluşları, siyasi partiler, emekli ve yardım sandıkları gibi vergi uygulamalarında dernek ve vakıf olarak kabul edilenler hariç, dernek ve vakıflar ile tam mükellef kurumlara ödenenler dahil)

MADDE 30. - 3.6.1949 tarihli ve 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 8 inci maddesine aşağıdaki (8), (9), (10) ve (11) numaralı bentler ile aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

8. Okul öncesi eğitim, ilköğretim, özel eğitim ve orta öğretim özel okulları ile Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınan vakıflara veya kamu yararına çalışan derneklere bağlı rehabilitasyon merkezlerinin işletilmesinden elde edilen kazançlar, ilgili Bakanlığın görüşü alınmak suretiyle Maliye Bakanlığının belirleyeceği usul ve esaslar çerçevesinde beş vergilendirme dönemi kurumlar vergisinden müstesnadır. İstisna, okulların faaliyete geçtiği vergilendirme döneminden itibaren başlar.

9. Kanunî ve iş merkezi Türkiye'de bulunmayan anonim veya limited şirket mahiyetindeki bir şirketin (esas faaliyet konusu finansal kiralama veya her nevi menkul kıymet yatırımı olanlar hariç) sermayesine, kazancın elde edildiği tarihe kadar devamlı olarak en az iki yıl süreyle % 25 veya daha fazla oranda iştirak eden kurumların, bu iştiraklerin kanunî veya iş merkezinin bulunduğu ülke vergi kanunları uyarınca en az % 20 oranında (esas faaliyet konusu finansman temini veya sigortacılık olanlarda en az, Türkiye'de uygulanan kurumlar vergisi oranında) kurumlar vergisi benzeri vergi yükü taşıyan ve en az % 75'i ticarî, ziraî veya serbest meslek kazancı niteliğinde olan kazançları üzerinden elde ettikleri ve elde edildiği vergilendirme dönemine ilişkin yıllık kurumlar vergisi beyannamesinin verilmesi gereken tarihe kadar Türkiye'ye transfer ettikleri iştirak kazançları.

10. Kurumların yurt dışında bulunan iş yerleri veya daimi temsilcileri (esas faaliyet konusu finansal kiralama veya her nevi menkul kıymet yatırımı olanlar hariç) aracılığı ile elde ettikleri ve iş yeri veya daimi temsilcinin bulunduğu ülke vergi kanunları uyarınca en az %20 oranında (esas faaliyet konusu finansman temini veya sigortacılık olanlarda en az Türkiye'de uygulanan kurumlar vergisi oranında) kurumlar vergisi benzeri bir vergi yükü taşıyan ve en az % 75'i ticarî, ziraî veya serbest meslek kazancı niteliğinde olan ve elde edildiği vergilendirme dönemine ilişkin yıllık kurumlar vergisi beyannamesinin verilmesi gereken tarihi takip eden üçüncü ayın sonuna

kadar Türkiye'ye transfer ettikleri kazançları.

11. Kazancın elde edildiği tarihte devamlı surette en az iki yıl süreyle aktif toplamının % 75 veya daha fazlası kanunî ve iş merkezi Türkiye'de bulunmayan anonim veya limited şirket mahiyetindeki şirketlerin (esas faaliyet konusu finansal kiralama veya her nevi menkul kıymet yatırımı olanlar hariç) her birinin sermayesine en az % 25 oranında iştirakten oluşan tam mükellef anonim şirketlerin, kurum kazancının % 75 veya daha fazlasını oluşturması koşuluyla bu iştiraklerin kanunî veya iş merkezinin bulunduğu ülke vergi kanunları uyarınca en az % 20 oranında (esas faaliyet konusu finansman temini veya sigortacılık olanlarda en az Türkiye'de uygulanan kurumlar vergisi oranında) kurumlar vergisi benzeri bir vergi yükü taşıyan ve en az % 75'i ticarî, ziraî veya serbest meslek kazancı niteliğinde olan kazançları üzerinden elde ettikleri ve elde edildiği vergilendirme dönemine ilişkin yıllık kurumlar vergisi beyannamesinin verilmesi gereken tarihe kadar Türkiye'ye transfer ettikleri iştirak kazançları,

Bu bent uyarınca istisna edilen kazançlar üzerinden, anonim veya limited şirket mahiyetindeki şirketlere dağıtılan kâr paylarından Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesinin birinci fıkrasının (6) numaralı bendinin (b/ii) numaralı alt bendi uyarınca % 5'ten fazla bir oranda vergi kesintisi yapılmaz. Bakanlar Kurulu bu oranı sıfıra kadar indirmeye veya kanunî orana kadar artırmaya yetkilidir.

(9), (10) ve (11) inci bentlerdeki diğer koşulların yerine getirilmesi şartıyla bu bentlerde yer alan istisnalar, kurumlar vergisi benzeri vergi yükünün; en az % 15 olması durumunda, iştirak kazancı veya iş yeri veya daimi temsilci aracılığı ile elde edilen kurum kazancının 1/2'sine, en az % 10 olması durumunda, iştirak kazancı veya iş yeri veya daimi temsilci aracılığı ile elde edilen kurum kazancının 1/3'üne uygulanır.

(9), (10) ve (11) numaralı bentler uyarınca vergi yükü, kanunî veya iş merkezinin bulunduğu ülkede ilgili dönemde tahakkuk eden toplam kurumlar vergisi benzeri verginin, bu dönemde elde edilen toplam dağıtılabilir kurum kazancı ile tahakkuk eden kurumlar vergisi toplamına oranlanması suretiyle tespit edilir. Bu bentlerde yer alan % 20 vergi yükü oranını, % 25'e kadar artırmaya veya kanunî oranına kadar indirmeye Bakanlar Kurulu yetkilidir.

(9), (10) ve (11) numaralı bentler uyarınca sağlanan istisnayı, kazancın elde edildiği ülke vergi sisteminin Türk vergi sisteminin yarattığı vergilendirme kapasitesi ile aynı düzeyde bir

vergilendirme imkânı sağlayıp sağlamadığı hususunu göz önünde bulundurarak, her bir bent için ayrı ayrı uygulanabilecek şekilde elde edildiği ülkeler bakımından sınırlandırmaya Bakanlar Kurulu, bu bentler ile ilgili uygulamaya ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

MADDE 31. - 5422 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinin birinci fıkrasının (6) numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve (7) numaralı bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

6. Mükelleflerin, işletmeleri bünyesinde gerçekleştirdikleri münhasıran yeni teknoloji ve bilgi arayışına yönelik araştırma ve geliştirme harcamaları tutarının % 40'ı oranında hesaplanacak "Ar-Ge indirimi".

Araştırma ve geliştirme faaliyetleri ile doğrudan ilişkili olmayan giderlerden ve tamamen araştırma ve geliştirme faaliyetlerinde kullanılmayan amortismana tâbi iktisadî kıymetler için hesaplanan amortisman tutarlarından verilen paylar üzerinden Ar-Ge indirimi hesaplanmaz. Ar-Ge indiriminden yararlanılacak harcamaların kapsamını ve uygulamadan yararlanılabilmesi için gerekli belgeler ile usulleri belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

MADDE 32. - 5422 sayılı Kanuna 14 üncü maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki mükerrer 14 üncü madde eklenmiştir.

Zarar mahsubu ve diğer indirimler

MÜKERRER MADDE 14. - 1. Kurumlar vergisi matrahının tespitinde, kurumlar vergisi beyannamesi üzerinde ayrıca gösterilmek üzere, kurum kazancından aşağıdaki indirimler yapılır.

a) Her yıla ilişkin tutarlar ayrı ayrı gösterilmek ve beş yıldan fazla nakledilmemek koşuluyla geçmiş yılların malî bilançolarına göre meydana gelen zararlar (aynı sektörde faaliyet göstermesi, son beş yıla ilişkin kurumlar vergisi beyannamelerinin kanunî süresinde verilmiş olması koşullarıyla 37 ve 39 uncu maddeler çerçevesinde devir alınan kurumların, devir tarihi itibarıyla aktif toplamını geçmeyen zararları ile 38 inci maddede belirtilen bölünme işlemi sonucu münfesih olan kurumun aktif toplamını geçmeyen zararları dahil).

Tam mükellefiyette yurt dışı faaliyetlerden doğan zararlar, faaliyette bulunulan ülkenin vergi kanunlarına göre beyan edilen vergi matrahlarının (zarar dahil) her yıl o ülke mevzuatına göre denetim yetkisi verilen kuruluşlarca rapora bağlanması ve bu raporun aslı ile tercüme edilmiş bir

örneğinin Türkiye'deki ilgili vergi dairesine ibrazı halinde indirim konusu yapılır. Denetim kuruluşlarınca hazırlanacak raporun ekinde yer alan vergi beyanlarının, bilanço ve kâr-zarar cetvellerinin o ülkedeki yetkili malî makamlarca onaylanması zorunludur. Faaliyette bulunulan ülkede denetim kuruluşu olmaması halinde, her yıla ait vergi beyannamesinin, o ülke yetkili makamlarından alınan birer örneğinin mahallindeki Türk elçilik ve konsoloslukları, yoksa orada Türk menfaatlerini koruyan ülkenin aynı mahiyetteki temsilcilerine onaylatılarak, aslının ve tercüme edilmiş bir örneğinin ilgili vergi dairesine ibrazı yeterlidir.

Türkiye'de indirim konusu yapılan yurt dışı zararın, ilgili ülkede de mahsup edilmesi veya gider yazılması halinde, Türkiye'deki beyannameye dahil edilecek yurt dışı kazanç, mahsup veya gider yazılmadan önceki tutardır.

Türkiye'de kurumlar vergisinden istisna edilen kazançlarla ilgili yurt dışı zararlar, yurt içindeki kazançlardan indirilmez.

b) Genel ve özel bütçeli kamu idarelerine, il özel idarelerine, belediyelere ve köylere, Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınan vakıflara, kamu menfaatlerine yararlı sayılan derneklere ve bilimsel araştırma ve geliştirme faaliyetlerinde bulunan kurum ve kuruluşlara makbuz karşılığında yapılan bağış ve yardımların toplamının o yıla ait kurum kazancının % 5'ine kadar olan kısmı.

c) (b) bendinde sayılan kamu kurum ve kuruluşlarına bağışlanan okul, sağlık tesisi, yüz yatak (kalkınmada öncelikli yörelerde elli yatak) kapasitesinden az olmamak üzere öğrenci yurdu ile çocuk yuvası, yetiştirme yurdu, huzurevi ve bakım ve rehabilitasyon merkezi inşası dolayısıyla yapılan harcamalar veya bu tesislerin inşası için bu kuruluşlara yapılan her türlü bağış ve yardımlar ile mevcut tesislerin faaliyetlerini devam ettirebilmeleri için yapılan her türlü nakdî ve aynî bağış ve yardımların tamamı.

d) Genel ve özel bütçeli kamu idareleri ile il özel idareleri ve belediyeler, köyler ve kamu yararına çalışan dernekler, Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınan vakıflar ve bilimsel araştırma faaliyetinde bulunan kurum ve kuruluşlar tarafından yapılan ya da Kültür ve Turizm Bakanlığınca desteklenen veya desteklenmesi uygun görülen;

i. Kültür ve sanat faaliyetlerine ilişkin ticari olmayan ulusal veya uluslararası organizasyonların gerçekleştirilmesine,

ii. Ülkemizin uygarlık birikiminin kültürü, sanatı, tarihi, edebiyatı, mimarisi ve somut olmayan kültürel mirası ile ilgili veya ülke tanıtımına yönelik kitap, katalog, broşür, film, kaset, CD ve DVD gibi manyetik, elektronik ve bilişim teknolojisi yoluyla üretilenler de dahil olmak üzere görsel, işitsel veya basılı materyallerin hazırlanması, bunlarla ilgili derleme ve araştırmaların yayınlanması, yurt içinde ve yurt dışında dağıtımı ve tanıtımının sağlanmasına,

iii. Yazma ve nadir eserlerin korunması ve elektronik ortama aktarılması ile bu eserlerin Kültür ve Turizm Bakanlığı koleksiyonuna kazandırılmasına,

iv. 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu kapsamındaki taşınmaz kültür varlıklarının bakımı, onarımı, yaşatılması, rölöve, restorasyon, restitüsyon projeleri yapılması ve nakil işlerine,

v. Kurtarma kazıları, bilimsel kazı çalışmaları ve yüzey araştırmalarına,

vi. Yurt dışındaki taşınmaz Türk kültür varlıklarının yerinde korunması veya ülkemize ait kültür varlıklarının Türkiye'ye getirilmesi çalışmalarına,

vii. Kültür envanterinin oluşturulması çalışmalarına,

viii. 2863 sayılı Kanun kapsamındaki taşınır kültür varlıkları ile güzel sanatlar, çağdaş ve geleneksel el sanatları alanlarındaki ürün ve eserlerin Kültür ve Turizm Bakanlığı koleksiyonuna kazandırılması ve güvenliklerinin sağlanmasına,

ix. Somut olmayan kültürel miras, güzel sanatlar, sinema, çağdaş ve geleneksel el sanatları alanlarındaki üretim ve etkinlikler ile bu alanlarda araştırma, eğitim veya uygulama merkezleri, atölye, stüdyo ve film platosu kurulması, bakım ve onarımı, her türlü araç ve teçhizatının tedariki ile film yapımına,

x. Kütüphane, müze, sanat galerisi ve kültür merkezi ile sinema, tiyatro, opera, bale ve konser gibi kültürel ve sanatsal etkinliklerin sergilendiği tesislerin yapımı, onarımı veya modernizasyon çalışmalarına,

İlişkin harcamalar ile bağış ve yardımların % 100'ü (Bakanlar Kurulu, bölgeler ve faaliyet türleri itibariyle bu oranı yarısına kadar indirmeye veya kanunî oranına kadar çıkarmaya yetkilidir.).

e) 3289 sayılı Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun ile 3813 sayılı Türkiye Futbol Federasyonu Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun kapsamında yapılan sponsorluk harcamalarının; amatör spor dalları için tamamı, profesyonel spor dalları için % 50'si.

2. Bağış ve yardımın nakden yapılmaması halinde bağışlanan veya yardımın konusunu teşkil eden mal veya hakkın maliyet bedeli veya mukayyet değeri, bu değer mevcut değilse Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre takdir komisyonlarınca tespit edilecek değeri esas alınır.

3. Bu maddenin uygulamasıyla ilgili usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

MADDE 33. - 5422 sayılı Kanunun 35 inci maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

Maliye Bakanlığı mükelleflerin, hukukî statülerini, faaliyet gösterdikleri alanları ve tasfiyeye giriş tarihindeki aktif büyüklüklerini dikkate almak suretiyle tasfiye işlemlerine yönelik inceleme yaptırmamaya yetkilidir.

MADDE 34. - 5422 sayılı Kanunun 41 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 41. - Kurumlar vergisi, 22 nci maddede yazılı hallerde beyanname verme süresi içerisinde, 24 üncü maddede yazılı hallerde ise beyannamenin verileceği ayın yirmialtıncı günü akşamına kadar ödenir.

MADDE 35. - 5422 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

GEÇİCİ MADDE 33.- Kurumların bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 31.12.2004 tarihine kadar; kanunî ve iş merkezi Türkiye'de bulunmayan kurumlardan elde ettikleri iştirak kazançları ile yurt dışında bulunan iş yeri veya daimi temsilcisi aracılığı ile elde ettikleri kurum kazançları 30.6.2005 tarihine kadar Türkiye'ye transfer edilmiş olmak kaydıyla kurumlar vergisinden müstesnadır.

MADDE 36. - 1.7.1964 tarihli ve 488 sayılı Damga Vergisi Kanununa ekli (1) sayılı tablonun "II-Kararlar ve mazbatalar:" başlıklı bölümünün (2) numaralı fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiş, "III-Ticarî işlemlerde kullanılan kağıtlar:" başlıklı bölümünün (2) numaralı fıkrasına aşağıdaki (ı) bendi eklenmiş, "IV. Makbuzlar ve diğer kağıtlar:" başlıklı bölümünün (1) numaralı fıkrasının (h) bendi ile (2) sayılı tablonun "IV-Ticarî ve medeni işlerle ilgili kağıtlar:" başlıklı bölümünün (16), (26) ve (30) numaralı fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

(Maliye Bakanlığının veya Sayıştayın vizesine tâbi ihale kararlarının vize edilmemesi durumunda ihale kararının hükmünden yararlanılmamış sayılır.)

ı) Gümrük idarelerine verilen özet beyan formları (2.800.000 TL.)

h) Kişiler tarafından resmi dairelere verilen belli parayı içeren makbuz ve ibra senetleri ile resmi daireler nam ve hesabına kişiler adına açılmış veya açılacak hesaplara nakledilmeyi veya emir ve havalelerine tediyeyi temin eden kağıtlar (Binde 7,5)

16) Anonim, eshamlı komandit ve limited şirketler ile yatırım fonlarının kuruluşlarına, sermaye artırımlarına ve süre uzatımlarına ilişkin olarak düzenlenen kağıtlar.

26) Kredi kartı üyelik sözleşmeleri.

30) 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanunun 10 uncu maddesi çerçevesinde tüketici finansman şirketlerince kullandırılacak tüketici kredilerinin temini ve geri ödenmesi amacıyla düzenlenecek kağıtlar ile bu kağıtlar üzerine konulacak şerhler (kredilerin kullanımları hariç).

MADDE 37. - 492 sayılı Kanuna bağlı (8) sayılı tarifenin (I) numaralı "İmalat ruhsatları:" başlıklı fıkrasının (2) numaralı "İhtira beratları:" başlıklı alt bendi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, "Markalar:" başlıklı (3) numaralı alt bendi (4) numaralı alt bent olarak başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, fıkraya "Endüstriyel tasarımlar:" başlıklı aşağıdaki alt bent (3) numaralı alt bent olarak, "Coğrafi işaretler:" başlıklı aşağıdaki alt bent (5) numaralı alt bent olarak, "Marka ve patent vekillerinden:" başlıklı aşağıdaki alt bent (6) numaralı alt bent olarak eklenmiştir.

2.Patent ve faydalı modeller :

a) Başvuru harcı (7.300.000 TL.)

b) Patent/faydalı model başvurularında rüçhan hakkı talepleri

(Her bir rüçhan başvurusu ayrı harca tâbidir.) (7.300.000 TL.)

c) Patent ve faydalı model belge düzenleme harcı (35.400.000 TL.)

d) Ek patent belgesi düzenleme harcı (35.400.000 TL.)

e) Enstitüce onaylı patent ve faydalı model belgesi suret harcı (35.400.000 TL.)

f) Sınaî mülkiyet koruma harcı (İkinci yıldan sonra geçerlilik

süresince her yıl tahsil edilir.) (35.400.000 TL.)

g) Patent/faydalı model başvuruları ve patent/faydalı model

belgeleri üzerinde tasarruf işlemleri;

- Devir (35.400.000 TL.)

- Veraset (35.400.000 TL.)

- Lisans (40.400.000 TL.)

- Rehin (35.400.000 TL.)

- Mevki fiil (35.400.000 TL.)

h) Rüçhan belgesi düzenleme harcı (40.400.000 TL.)

3. Endüstriyel tasarımlar:

a) Tekli tasarım başvuru harcı (11.200.000 TL.)

b) Çoklu tasarım (5'e kadar) başvuru harcı (29.200.000 TL.)

c) 6 ve fazlası her bir tasarım için başvuru harcı (6.300.000 TL.)

d) Tasarım tescil harcı (11.800.000 TL.)

e) Yenileme harcı (her bir yenilemede) (69.300.000 TL.)

f) Süre uzatımı ile yenileme

(6'şar aylık her bir süre uzatımı ile yenileme) (104.100.000 TL.)

g) Devir şerhi tescil (34.900.000 TL.)

h) Lisans işlemi kayıt harcı (69.300.000 TL.)

ı) Veraset ve intikal işlemi harcı (20.200.000 TL.)

i) Birleşme kayıt harcı (51.900.000 TL.)

j) Rüçhan hakkı kayıt harcı (40.400.000 TL.)

k) Enstitüce onaylı tasarım tescil belgesi ve sicil sureti verilmesi (11.800.000 TL.)

l) Menşei memleket belgelerinden (40.400.000 TL.)

m) Endüstriyel tasarım erken inceleme harcı (250.000.000 TL.)

4. Markalar:

a) Marka başvuru harcı (ilk üç sınıf için) (29.200.000 TL.)

b) Marka başvuru harcı (ilk üç sınıftan sonraki her sınıf için

ek olarak) (29.200.000 TL.)

c) Marka yenileme harcı (75.400.000 TL.)

d) Koruma süresi sona eren marka yenileme harcı (100.500.000 TL.)

e) Marka tescil belgesi düzenleme harcı (61.200.000 TL.)

f) Marka devir işlemi kayıt harcı (56.100.000 TL.)

g) Lisans kayıt ve yenileme harcı (100.500.000 TL.)

h) Veraset ve intikal işlemi kayıt harcı (37.000.000 TL.)

ı) Rehine işlemi kayıt harcı (58.000.000 TL.)

i) Rüçhan hakkı kayıt harcı (40.400.000 TL.)

j) Enstitüce onaylı marka sureti ve sicil sureti düzenleme harcı (29.200.000 TL.)

k) Öncelikli başvuru harcı (468.000.000 TL.)

l) Uluslararası başvuru harcı (29.200.000 TL.)

5. Coğrafi işaretler:

a) Başvuru harcı (7.300.000 TL.)

b) Coğrafi işaret tescil belgesi ve sicil kayıt harcı (7.300.000 TL.)

c) Enstitüce onaylı coğrafi işaret tescil belgesi ve sicil sureti

düzenleme harcı (7.300.000 TL.)

6. Marka ve patent vekillerinden:

a) Sicil kayıt harcı (100.500.000 TL.)

b) Sicil yenileme harcı (100.500.000 TL.)

c) Marka ve patent vekilliği belge harcı (100.500.000 TL.)

MADDE 38. - 13.7.1956 tarihli ve 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 39 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 39. - 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanunu uyarınca Telekomünikasyon Kurumuyla görev veya imtiyaz sözleşmesi imzalamak veya bu Kurumdan ruhsat veya genel izin almak suretiyle telekomünikasyon alt yapısı kurup işleten veya telekomünikasyon hizmeti sunan işletmecilerin;

a) Her nevi mobil telekomünikasyon işletmeciliği kapsamındaki (ön ödemeli kart satışları dahil) tesis, devir, nakil ve haberleşme hizmetleri % 25,

b) Radyo ve televizyon yayınlarının uydu platformu ve kablo ortamından iletilmesine ilişkin hizmetleri % 15,

c) (a) ve (b) bentleri kapsamına girmeyen diğer telekomünikasyon hizmetleri % 15,

Oranında özel iletişim vergisine tâbidir.

Bakanlar Kurulu, % 25 oranını % 10'a, % 15 oranlarını ise ayrı ayrı veya birlikte % 5'e kadar indirmeye ve bu oranları kanunî oranlarına kadar artırmaya yetkilidir.

Mobil telefon aboneliğinin ilk tesisinde (operatör değişiklikleri hariç) yirmimilyon lira ayrıca özel iletişim vergisi alınır. Bu tutar, her yıl bir önceki yıla ilişkin olarak 213 sayılı Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre belirlenen yeniden değerleme oranında artırılmak suretiyle uygulanır. Hesaplanan tutarın yüzde beşini aşmayan kesirler dikkate alınmaz. Bakanlar Kurulu, bu şekilde tespit edilen tutarı % 50'sine kadar artırmaya veya yarısına kadar indirmeye yetkilidir.

Verginin mükellefi; birinci fıkrada sayılan telekomünikasyon hizmetlerini sunan işletmecilerdir. Verginin matrahı, katma değer vergisi matrahını oluşturan unsurlardan teşekkül eder. Bir aya ait özel iletişim vergisi, izleyen ayın onbeşinci günü akşamına kadar beyan edilerek aynı süre içinde ödenir. Bu verginin beyan ve ödenmesine ilişkin olarak 47 ve 48 inci madde hükümleri uygulanmaz.

Bu maddede hüküm bulunmayan hallerde, 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu hükümleri uygulanır. Telekomünikasyon işletmecilerinin; imtiyaz veya görev sözleşmeleri, ruhsatlar veya genel izinler uyarınca Hazineye ödeyecekleri payın hesaplanmasında özel iletişim vergisi dikkate alınmaz. Özel iletişim vergisi, düzenlenecek faturalarda ayrıca gösterilir.

Bu vergi, katma değer vergisi matrahına dahil edilmez, gelir ve kurumlar vergisi uygulamasında gider kaydedilmez ve hiçbir vergiden mahsup edilmez. Tahsil edilen vergiden, 2.2.1981 tarihli ve 2380 sayılı Kanun ile 27.6.1984 tarihli ve 3030 sayılı Kanuna göre mahalli idarelere pay verilmez.

Bu vergiye ilişkin usul ve esaslar ile verilmesi gereken beyannamelerin şekil, muhteva ve eklerini belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

MADDE 39. - 6802 sayılı Kanunun 40 ıncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 40. - Aşağıda sayılan müşterek bahis ve şans oyunları, belirtilen tutar veya oranda şans oyunları vergisine tâbidir.

a) Spor-Toto, Skor-Toto, Süper-Toto, Spor-Loto, Gol 7 ve benzeri oyunlarda her bir kolon için 20.000 lira.

b) Milli Piyango İdaresi Genel Müdürlüğü tarafından şans oyunlarıyla ilgili olarak her ne ad altında olursa olsun tahsil edilen paralardan; İdare tarafından ödenen her türlü ikramiye, işletici payı, bayi komisyonu, İdare payı ve Savunma Sanayii Destekleme Fonu payı düşüldükten sonra kalan tutarın % 100'ü.

c) At yarışlarında oynanan her bir bilet için 80.000 liradan az olmamak üzere bilet bedelinin % 10'u.

d) Her türlü diğer müşterek bahislerde katılma bedelinin % 10'u.

Bakanlar Kurulu maktu tutarları on katına kadar artırmaya, sıfıra kadar indirmeye, nispî hadleri kanunî oranın % 10' una kadar azaltmaya ve kanunî oranına kadar artırmaya yetkilidir.

Verginin mükellefi (a), (c) ve (d) bentlerinde belirtilen oyunlar için bunları tertipleyen kişi ve kuruluşlar, (b) bendinde belirtilen oyunlarda Milli Piyango İdaresi Genel Müdürlüğüdür.

(a), (c) ve (d) bentlerinde belirtilen oyunlarda şans oyunları vergisi, kolon ve bilet bedeliyle birlikte ödenir. Bu müşterek bahis ve talih oyunlarını tertipleyenler tarafından bir ay içinde tahsil edilen şans oyunları vergisi, izleyen ayın yirminci günü akşamına kadar beyan edilerek aynı süre içinde ödenir.

(b) bendinde belirtilen oyunlarda vergilendirme dönemi takvim yılının birer aylık dönemleridir. Bu vergiye ilişkin beyanname, vergilendirme dönemini izleyen ayın yirminci günü akşamına kadar Milli Piyango İdaresi Genel Müdürlüğünün bağlı olduğu vergi dairesine verilir ve hesaplanan vergi aynı sürede ödenir.

Bu verginin beyan ve ödenmesine ilişkin olarak 47 ve 48 inci madde hükümleri uygulanmaz.

Şans oyunları vergisi, gelir ve kurumlar vergisi uygulamasında gider olarak kabul edilmez ve hiçbir vergiden mahsup edilmez. Tahsil edilen vergi üzerinden 2.2.1981 tarihli ve 2380 sayılı Kanun ile 27.6.1984 tarihli ve 3030 sayılı Kanuna göre mahalli idarelere pay verilmez.

Bu vergiye ilişkin usul ve esaslar ile verilmesi gereken beyannamelerin şekil, muhteva ve eklerini belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

MADDE 40. - 9.4.2003 tarihli ve 4842 sayılı Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

GEÇİCİ MADDE 4. - Bu Kanunun geçici 1 inci maddesi uyarınca mahsup ve iadeye konu olmayan fon paylarının 2003 yılı vergilendirme dönemlerine ilişkin 1.1.2004 tarihinden sonra verilen ve 31.12.2004 tarihinden önce sona eren özel hesap dönemlerine ilişkin olarak verilecek yıllık gelir veya kurumlar vergisi beyannameleri üzerinden hesaplanan gelir ve kurumlar vergisi tutarlarının % 10'unu aşan kısmı beyannamenin verildiği döneme ilişkin kazancın tespitinde gider olarak dikkate alınır.

Ancak, birden fazla takvim yılına sirayet eden inşaat ve onarma işlerinden, kâr veya zararı yukarıda belirtilen vergilendirme dönemlerinden sonra tespit edilerek beyan edileceklerle ilgili

fon paylarının, bu işlere ilişkin kâr veya zararın beyan edildiği yıllık beyanname üzerinden hesaplanan gelir veya kurumlar vergisinin % 10'unu aşan kısmı, beyannamenin verildiği dönemin kazancının tespitinde gider olarak dikkate alınır.

MADDE 41. - 13.12.1983 tarihli ve 178 sayılı Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye 33 üncü maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 33/A maddesi eklenmiştir.

Vergi Konseyi

MADDE 33/A. - Bakanlığa vergi politikalarının oluşturulması ve uygulanması ile ilgili olarak görüş bildirmek ve bu konularda araştırma ve çalışmalar yapmak üzere Vergi Konseyi kurulur. Vergi Konseyi bir danışma organıdır.

Vergi Konseyinin oluşumu, üyelerin seçimi, görevlendirilmesi ve görev süreleri ile çalışma usul ve esasları yönetmelikle düzenlenir.

Vergi Konseyinin başkan ve üyelerinden; uhdesinde kamu görevi bulunanlara (2000), bulunmayanlara (3000) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarda ve ayda dört toplantıyı geçmemek üzere, her toplantı günü için damga vergisi hariç herhangi bir vergiye tâbi tutulmaksızın Bakanlık bütçesinden huzur hakkı ödenir.

MADDE 42. - 8.6.1965 tarihli ve 625 sayılı Kanunnun 3 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Eğitimle ilgili olarak bu Kanuna göre yapılacak yatırımlar, kalkınma plân ve programlarında uygun görülen teşvik araçlarından yararlandırılır. Kurum açma izni için gerekli diğer şartlar yönetmelik ile belirlenir.

MADDE 43. - 13.10.1983 tarihli ve 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 8 inci maddesinin "c" bendinin sonuna aşağıdaki ibare eklenmiştir.

tescile bağlı araçların muayenelerini yaptırmak, muayene istasyonlarını denetlemek, 35 inci madde hükümlerine aykırı hareket edenler hakkında suç ve ceza tutanağı düzenlemek.

MADDE 44. - 2918 sayılı Kanunun 34 üncü maddesinin sonuna aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

Bu araçlar trafikten men edilir ve en yakın muayene istasyonuna gönderilirler.

Muayene istasyonu açma yetkisi verilen gerçek ve tüzel kişiler; muayeneleri süresi içinde yaptırılmayan veya geç yaptırılan araçlara ilişkin bilgileri, şekli ve içeriği Maliye Bakanlığınca belirlenecek bir tutanak ile en yakın trafik kuruluşuna bildirir. Trafik kuruluşuna iletilen tutanaklar hakkında bu Kanun hükümlerine göre işlem yapılır.

MADDE 45. - 2918 sayılı Kanunun 35 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 35. - Araçların muayeneleri, yetki verilen gerçek veya tüzel kişilere ait muayene istasyonlarında yapılır. Yetki verilen gerçek veya tüzel kişiler, bu yetkilerini alt işleticilere aynı standartları sağlamak koşulu ile devredebilirler. Bu devir, yetki verilen gerçek ve tüzel kişilerin sorumluluklarını ortadan kaldırmaz. Bu istasyonların yönetmelikler doğrultusunda aranan nitelik ve şartlara uygunluğunun saptanması sonucunda işletme belgesi Ulaştırma Bakanlığı tarafından verilir.

Muayene istasyonlarınca; otobüs, kamyon, çekici ve tanker için 100 milyon lira, otomobil, minibüs, kamyonet, özel amaçlı taşıt, arazi taşıtı, römork ve yarı römork için 75 milyon lira, traktör (römorklu-römorksuz) motosiklet, motorlu bisiklet için 40 milyon lira muayene ücreti (katma değer vergisi hariç) alınır. Bu maddede sayılanların dışındaki araçların hangi gruba gireceği Ulaştırma Bakanlığınca belirlenir. Bu ücretler ile bu maddede yer alan para cezaları, her takvim yılı başından geçerli olmak üzere, her yıl sonunda o yıl için Vergi Usul Kanunu hükümleri uyarınca tespit ve ilân olunan yeniden değerleme oranında artırılarak belirlenir. Bu suretle hesaplanan ücret tutarlarında 1.000.000 liranın altındaki tutarlar dikkate alınmaz. Muayene süresi geçirilen her ay için muayene ücreti, yetki verilen gerçek veya tüzelkişi ya da alt işleticiler tarafından, % 5 fazlası ile tahsil edilir. Ay kesirleri tam ay olarak hesap edilir. Bakanlar Kurulu, uygulanmakta olan muayene ücretlerini her beş yılda bir % 20'ye kadar artırmaya veya eksiltmeye yetkilidir.

Yetki verilen gerçek veya tüzel kişilerce bir ay içinde muayene ücreti olarak doğrudan elde edilen hasılat ile yetki devrettikleri alt işleticilerce muayene ücreti olarak elde edilen hasılat tutarı toplamının (katma değer vergisi hariç) ilk üç yıl % 30'u, sonraki yedi yıl % 40'ı, daha sonraki on yıl % 50'si ile % 5 oranında fazla tahsil edilen tutarın tamamı Hazine payı olarak, izleyen ayın yedinci günü akşamına kadar, yetki verilen gerçek veya tüzel kişi tarafından, yıllık gelir veya kurumlar vergisi yönünden bağlı olduğu vergi dairesine şekli ve içeriği Maliye Bakanlığınca belirlenen bir bildirim ile birlikte ödenir.

Bu madde gereğince ödenmesi gereken Hazine payını süresinde ödemeyen ya da eksik ödeyen yetki verilen gerçek veya tüzel kişilerden, söz konusu tutarlar 21.7.1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre ilgili vergi dairesince tahsil edilir. Muayene edilen araç sayısı ve muayene ücretinin eksik bildirilmesi veya hiç bildirilmemesi nedeniyle süresinde ödenmeyen Hazine payı, ödenmesi gerektiği tarihten itibaren aynı Kanunun 51 inci maddesine göre uygulanacak gecikme zammı ile birlikte tahsil edilir. Ayrıca, eksik bildirilen veya hiç bildirilmeyen muayene ücretine ilişkin Hazine payının üç katı tutarında idarî para cezası uygulanır. Söz konusu ceza tutarı ilgilisine yapılacak tebliğ tarihinden itibaren bir ay içinde ödenir. Para cezasına dava açılması tahsilatı durdurmaz.

Askeri araçlarla, raylı sistemle çalışan veya iş makinesi türünden araçların muayeneleri yönetmelikte belirlenen esaslara göre tescilini yapan kuruluşlarca yapılır.

Muayene istasyonlarında bulunacak makine, araç, gereç ile personelin nitelikleri, işletme, çalışma ve denetleme usulleri ve işletme belgesi ile diğer şartlar ve esaslar Ulaştırma Bakanlığınca çıkarılacak yönetmelikte gösterilir.

Ulaştırma Bakanlığı tarafından işletme belgesi ile yetki verildiği halde, yönetmelikte belirtilen işletme şartlarına uymayan ve muayeneleri gerektiği şekilde yapmayan gerçek ve tüzel kişilere ilk seferinde bu istasyon için üçmilyar lira para cezası ile onbeş gün eksikliklerini düzeltme müddeti verilir. İkinci tekrarında aynı istasyon için beşmilyar lira para cezası ile onbeş gün eksikliklerini düzeltme müddeti verilir. Bir yıl içerisinde üçüncü tekrarında onmilyar lira para cezası verilir ve bu istasyonun işletme belgesi iptal edilir. Bu para cezaları ilgilisine tebliğ edildiği tarihten itibaren onbeş gün içinde işletmecinin gelir veya kurumlar vergisi yönünden bağlı olduğu vergi dairesine ödenir, süresinde ödenmeyen tutarlar 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre tahsil edilir. Para cezasına dava açılması tahsilatı durdurmaz.

Özelleştirme İdaresi Başkanlığı tarafından yürütülmekte olan Araç Muayene İstasyonları/Hizmetinin özelleştirilmesinde değer tespit işlemleri indirgenmiş nakit akımları (net bugünkü değer) yöntemine göre yürütülür.

MADDE 46. - 2918 sayılı Kanunun 115 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Ödeme derhal yapılmadığı takdirde para cezalarının, tutanağın tebliğ tarihinden itibaren bir ay içinde ödenmesi gerekir. Bir ay içinde ödenmeyen cezalar için her ay % 5 faiz uygulanır. Aylık faizin hesaplanmasında ay kesirleri tam ay olarak dikkate alınır. Bu suretle bulunacak tutar cezanın iki katını geçemez.

MADDE 47. - 2918 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

GEÇİCİ MADDE 18. - Araç muayenesi ile ilgili olarak Karayolları Genel Müdürlüğünce verilen hizmet, yetkilendirilen gerçek veya tüzel kişilerce faaliyete geçirilinceye kadar devam eder. Karayolları Genel Müdürlüğü tarafından yapılan muayeneler için 35 inci maddede belirtilen muayene ücreti ile bu ücretin genel katma değer vergisi oranı kadar fazlasından oluşan tutar, Teknik Muayene Harcı olarak vergi dairelerince tahsil edilir. Bu harç hakkında 492 sayılı Harçlar Kanunu hükümleri uygulanır.

MADDE 48. - 2.3.1950 tarihli ve 5584 sayılı Posta Kanununa 66 ncı maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki mükerrer 66 ncı madde eklenmiştir.

PTT İdaresince yapılan tahsilat

MÜKERRER MADDE 66. - 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 41 inci maddesine göre Maliye Bakanlığınca PTT İdaresi vasıtasıyla tahsiline izin verilen para cezalarından anılan Bakanlıkça belirlenecek olanlar, PTT İdaresince sayman mutemedi yetkisi aranılmaksızın görevlendirilecek memurlar tarafından düzenlenecek makbuz karşılığında da tahsil edilebilir. Tahsilatta, şekli ve muhtevası Maliye Bakanlığınca belirlenen ve PTT idaresince bastırılan makbuzlar kullanılır. Bu makbuz karşılığında yapılan ödeme, selahiyetli ve mesul memura yapılan ödeme sayılır.

PTT İdaresince yapılan tahsilat, ödemenin yapıldığı tarihten itibaren on günü geçmemek üzere Maliye Bakanlığınca belirlenecek sürelerde Maliye Bakanlığı Merkez Saymanlığı hesabına yatırılır. PTT İdaresince tahsil edilen tutarın Maliye Bakanlığınca belirlenecek orana isabet eden kısmı, tebligat giderleri ile İdarece yapılan diğer giderlere karşılık olmak üzere Merkez Saymanlığınca ödeneği beklenmeksizin anılan İdareye derhal ödenir. Bu maddenin uygulanmasında bu Kanunun 20 nci maddesi hükmü dikkate alınmaz.PTT İdaresince tahsil edilen paralar süresinde Saymanlığa intikal ettirilmediği takdirde, 6183 sayılı Kanunun 41 inci maddesi hükümleri uygulanır. Bu durumda anılan maddede geçen "postane veya posta çek merkezi müdürleri" ibaresi "PTT

İdaresinin tahsilatı aktarmakla görevlendirdiği Müdür ve/veya Başkanı" ifade eder.

MADDE 49. - 10.7.2003 tarihli ve 4925 sayılı Karayolları Taşıma Kanununun 29 uncu maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Ödeme derhal yapılmadığı takdirde para cezalarının, tutanağın tebliğ tarihinden itibaren bir ay içinde ödenmesi gerekir. Bir ay içinde ödenmeyen cezalar için her ay % 5 faiz uygulanır. Aylık faizin hesaplanmasında ay kesirleri tam ay sayılır. Bu suretle bulunacak tutar cezanın iki katını geçemez. İlgilisine tebliğ edilmeyen tutanakların tebliğinde 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 116 ncı maddesi hükümleri uygulanır.

MADDE 50. - 11.2.1950 tarihli ve 5539 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunun mülga 21 inci maddesi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

Madde 21. - Karayolları Genel Müdürlüğü işletiminde olan erişme kontrollü karayolları için belirlenen geçiş ücretlerini ödemeden geçiş yaptığı tespit edilen araç sahipleri adına Karayolları Genel Müdürlüğünce geçiş ücretinin on katı idarî para cezası kesilir.

Geçiş ücreti ve kesilen idarî para cezası, ilgilisine posta yoluyla tebliğ edilerek tebliğ tarihinden itibaren bir ay içinde ödenmesi için süre verilir. Süresinde ödenmeyen tutarlar 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre tahsil edilir. İlgilisine tebliğ edilemeyen alacaklar Maliye Bakanlığına bağlı vergi dairelerinde ilân asmaya mahsus yerde otuz gün süreyle ilân edilir, ilân süresinin son günü tebligat yapılmış sayılır. Bu madde hükmüne göre tahsil edilen tutarlar bütçe geliri olarak kaydedilir.

Bu madde uyarınca ödenmesi gereken ücret ve para cezaları ödenmeden araçların fenni muayeneleri ile satış ve devirleri yapılamaz.

Bu madde kapsamındaki alacakların PTT İdaresince tahsiline Maliye Bakanlığınca izin verildiği takdirde bu alacaklar hakkında da 5584 sayılı Posta Kanununun mükerrer 66 ncı maddesi hükümleri uygulanır.

Bu maddenin ikinci fıkrasına göre yapılan tebligat üzerine tebliği izleyen günden başlamak üzere yedi gün içinde idare mahkemesi nezdinde cezayı kesen idare aleyhine dava açılabilir. Dava açılması söz konusu alacakların tahsil işlemlerini durdurmaz.

MADDE 51. - 29.6.2001 tarihli ve 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki (i) bendi eklenmiş ve ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

i) Toplu konut amaçlı olarak kullanılmak üzere, düzenlenecek protokolle belediyelere,

Üzerinde münhasıran eğitim veya sağlık amaçlı sınırlı aynî hak tesis edilmiş taşınmazlarda (b) bendine göre yapılan satışlarda, hak sahibinin vakıf üniversitesi veya Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınan vakıf olması halinde satış bedeli, 492 sayılı Harçlar Kanununun 63 üncü maddesinde yer alan harca esas değerin yarısıdır. (d) bendindeki taşınmazları satın alacakların veya bunların kanunî ve akdi haleflerinin, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte, taşınmazın bulunduğu köy nüfusuna kayıtlı olmaları veya 31.12.2000 tarihinden beri o köyde ikamet etmeleri şarttır. Bu fıkra hükümlerine göre satılan yerler ile (e), (f) ve (i) bentlerine göre satılan yerlerin satış amacı dışında kullanılmayacağı hususunda tapu kütüğünün beyanlar hanesine şerh konulur. (i) bendine göre satılan taşınmazlarla ilgili olarak yapılacak imar uygulaması sonucunda kamu hizmet alanlarına ayrılan yerler, bedelsiz ve müstakil parsel olarak Hazine adına resen tescil edilir.

MADDE 52. - 4706 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin ikinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

Alıcısı adına mülkiyet devri yapılmayan taşınmazlara ilişkin taksitli satışlarda, alıcı tarafından yükümlülüklerin yerine getirilmemesi durumunda, tahsil edilen tutarlardan ihale sırasında alınan geçici teminata isabet eden tutar Hazineye irat kaydedilerek kalanı alıcıya aynen iade edilir.

MADDE 53. - 4706 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

GEÇİCİ MADDE 6. - Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce 29.1.2004 tarihli ve 5084 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin (b) bendi kapsamındaki illerde; onaylı imar planlarında küçük sanayi sitesi olarak ayrılmış alanlarda bulunan Hazineye ait taşınmazlar, bu amaçla kurulmuş kooperatiflere ve kamu kurum ve kuruluşlarına, araziler için belirlenmiş 492 sayılı Harçlar Kanununun 63 üncü maddesinde yer alan harca esas değer üzerinden doğrudan satılabilir. Bu yerlerin amacı dışında kullanılamayacağına dair tapu kütüğüne şerh konulur.

MADDE 54. - 29.1.2004 tarihli ve 5084 sayılı Yatırımların ve İstihdamın Teşviki ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Bu Kanunun 2 nci maddesinin (b) bendi kapsamındaki illerde en az on kişilik istihdam öngören yatırımlara girişen gerçek veya tüzel kişilere; Hazineye, katma bütçeli kuruluşlara, belediyelere veya il özel idarelerine ait arazi veya arsaların mülkiyeti bedelsiz olarak devredilebilir. Üzerinde henüz faaliyete geçmemiş yatırım bulunan arazi veya arsalar da bu kapsamda değerlendirilir. Ancak organize sanayi veya endüstri bölgelerinde yer alabilecek yatırımlar için bu bölgelerde tahsis edilecek boş parsel bulunmaması şartı aranır. Devre konu taşınmaz üzerindeki kamuya ait bina ve müştemilatın devir tarihindeki bedeli, devir tarihini izleyen ikinci yılın sonundan başlayarak iki yıl içinde altışar aylık dönemler itibarıyla eşit taksitler halinde tahsil edilir. Bu bedel, 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 29 uncu maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi uyarınca binalar için arsa payı hariç hesaplanan vergi değeridir.

MADDE 55. - 5084 sayılı Kanunun 7 nci maddesine aşağıdaki (h) bendi eklenmiştir.

h) Bu Kanunun yayımını izleyen tarihten itibaren azamî iki yıl içerisinde tamamlanan yeni yatırımlarda, 3, 4 ve 6 ncı maddelerde yer alan destek ve teşvikler, bu maddelerde yer alan sürelere bakılmaksızın yatırımın tamamlandığı tarihi izleyen beş yıl süresince uygulanır.

MADDE 56. - 8.1.1943 tarihli ve 4353 sayılı Maliye Vekaleti Baş Hukuk Müşavirliğinin ve Muhakemat Umum Müdürlüğünün Vazifelerine, Devlet Davalarının Takibi Usullerine ve Merkez ve Vilayetler Kadrolarında Bazı Değişiklikler Yapılmasına Dair Kanunun 36 ncı maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Milletlerarası yargı organlarında Devletin taraf olduğu davalar ile milletlerarası tahkim yoluyla çözümlenmesi öngörülen ve Hazine avukatlarınca takibine imkân bulunamayan uyuşmazlıklarla ilgili davalarda da; Devleti ve genel bütçeli daireleri temsil etmek ve savunmak üzere, Türk ve yabancı uyruklu avukatlardan ya da avukatlık ortaklıklarından ilgili idarelerce 4734 sayılı Kanunun 22 nci maddesinin (h) bendi hükmüne göre hizmet satın alınabilir.

MADDE 57. - 8.6.1949 tarihli ve 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanununun 20 nci maddesine üçüncü fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

T.C. Emekli Sandığı Genel Müdürlüğünün mülkiyetinde bulunan ve doğrudan hizmetleriyle ilgili olmayan gayrimenkulleri ile iştirak payları, aşağıdaki usul ve esaslara göre satılabilir. Sandığa ait gayrimenkuller ile iştirak paylarından hangilerinin satılacağına Sandık Yönetim Kurulunca karar verilir.

Değer tespiti, değer tespit komisyonu tarafından uluslararası kabul görmüş olan yöntemlerden bir veya birkaçının kullanılması suretiyle yapılır. Değer tespitinde uzman kuruluşlardan yararlanılabilir.

Değer Tespit Komisyonu; Sandık Yönetim Kurulunun belirleyeceği bir genel müdür yardımcısı başkanlığında, inşaat ve emlak dairesi başkanı, bu dairede görevli bir şube müdürü, idarî işler dairesi başkanı, muhasebe ve mali işler dairesi başkanı olmak üzere beş üyeden oluşur. Komisyonda aynı sayıda yedek üye görevlendirilir. Komisyon üye tam sayısı ile toplanır, salt çoğunlukla karar verir.

İhale Komisyonu; Sandık yönetim kurulu kararı ile Sandık Genel Müdürü veya genel müdür yardımcısının başkanlığında, inşaat ve emlak dairesi başkanı, idarî işler dairesi başkanı, muhasebe ve mali işler dairesi başkanı ile I. hukuk müşaviri olmak üzere beş üyeden oluşur. Komisyonda aynı sayıda yedek üye görevlendirilir. Komisyon üye tam sayısı ile toplanır, salt çoğunlukla karar verir. Sandığa ait gayrimenkullerin satışına ilişkin ihaleler, 24.11.1994 tarihli ve 4046 sayılı Kanunun 18 inci maddesinde yer alan kapalı teklif, pazarlık veya açık artırma usullerinden biri uygulanmak suretiyle yapılır. Bu usullerden hangisinin uygulanacağına gayrimenkullerin nitelikleri ve özellikleri dikkate alınarak Sandık Yönetim Kurulunca karar verilir. Sandığa ait iştirak paylarının satışında 4046 sayılı Kanunun 18 inci maddesinde yer alan pazarlık usulü uygulanır. İhale sonuçları Sandık Yönetim Kurulunca onaylanmak suretiyle kesinleşir.

Ancak, Sandığa ait olup Sandık Yönetim Kurulunca belirlenecek gayrimenkul ve iştirak paylarının satışı, Özelleştirme İdaresi Başkanlığı tarafından gerçekleştirilmek üzere Özelleştirme İdaresi Başkanlığına bildirilebilir. Bu durumda ilgili gayrimenkul veya iştirak payı özelleştirme programına alınmak üzere Özelleştirme Yüksek Kuruluna sunulur. Özelleştirme Yüksek Kurulunun kararı üzerine satış işlemleri 4046 sayılı Kanun hükümleri çerçevesinde gerçekleştirilir. Satış gelirleri Özelleştirme İdaresi Başkanlığı tarafından yapılan giderler düşüldükten sonra Sandığa aktarılır. Satılmak üzere özelleştirme programına alınan Sandığa ait gayrimenkul ve iştirak paylarının mülkiyeti ve statüsü aynen devam eder.

Sandık mülkiyetinde bulunan, Kültür ve Turizm Bakanlığınca tahsisi talep edilen ve Sandık Yönetim Kurulunca uygun görülen tescilli taşınmaz kültür varlıkları, Kültür ve Turizm Bakanlığına tahsis edilmek üzere, rayiç bedeli üzerinden Hazineye devredilir. Tapuda Hazine adına tescil edilen bu taşınmazların bedeli Kültür ve Turizm Bakanlığınca Sandığa ödenir. Bu amaçla Kültür ve Turizm Bakanlığı bütçesine yeterli ödenek konulur.

MADDE 58. – 17.3.1969 tarihli ve 1135 sayılı Türk Vatandaşlarına Ait Olup Yugoslav Federatif Halk Cumhuriyetince Millileştirilmiş Bulunan Mal, Hak ve Menfaatlerin Tasfiyesi Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

GEÇİCİ MADDE 4. - Takdir ve Tevzi Komisyonunca, hak sahibi olduklarını iddia eden şahıslara bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren mallarını araştırmaya yönelik bir yıl süre verilir. Verilen süre içerisinde millileştirme belgelerini komisyona ibraz edemeyenler tazminattan faydalandırılmaz.

MADDE 59. - 1) 213 sayılı Kanunun;

a) 204 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan "Banka, banker ve sigorta şirketleri" ibaresi "Banka (vergi kanunları uygulamasında özel belirleme yapılmadığı sürece, özel finans kurumları banka olarak addolunur), banker ve sigorta şirketleri",

b) 281 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Alacaklar mukayyet değerleriyle değerlenir.” ibaresi “Alacaklar mukayyet değerleriyle değerlenir. Mevduat veya kredi sözleşmelerine müstenit alacaklar değerleme gününe kadar hesaplanacak faizleriyle birlikte dikkate alınır.”,

c) 285 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Borçlar mukayyet değerleriyle değerlenir.” ibaresi “Borçlar mukayyet değerleriyle değerlenir. Mevduat veya kredi sözleşmelerine müstenit borçlar değerleme gününe kadar hesaplanacak faizleriyle birlikte dikkate alınır.”,

d) Mükerrer 315 inci maddesinin ikinci fıkrasının (2) numaralı bendinde yer alan "amortisman oranı normal amortisman oranının iki katıdır." ibaresi "amortisman oranı % 50'yi geçmemek üzere normal amortisman oranının iki katıdır.",

2) 3065 sayılı Kanunun;

a) 1 inci maddesinin birinci fıkrasının (3) numaralı bendinin (d) alt bendinde yer alan "Hazinece yapılan taşınmaz mal satışları hariç müzayede mahallerinde" ibaresi "Müzayede mahallerinde",

b) 11 inci maddesinin (1) numaralı fıkrasının (c) bendinin beşinci fıkrasında yer alan "ihraç edilen mala ilişkin imalatçı satış bedeline göre hesaplanan miktardan" ibaresi "ihraç edilen mala ilişkin imalatçı satış bedeline göre hesaplanan vergiden imalatçı aleyhine matrahta meydana gelen değişikliğe ilişkin verginin düşülmesinden sonra kalan tutardan",

3) 193 sayılı Kanunun;

a) 19 uncu maddesinin (4) numaralı fıkrasının üçüncü bendinde yer alan "Gayri maddi haklar" ibaresi "Gayri maddi haklar ile ekonomik ömrü 5 yıldan daha kısa olan özel maliyet bedelleri",

b) 23 üncü maddesinin birinci fıkrasının (12) numaralı bendinde yer alan "2089 sayılı Çırak, Kalfa ve Ustalık Kanununa tâbi çırakların" ibaresi " 3308 sayılı Çıraklık ve Meslekî Eğitim Kanununa tâbi çırakların",

c) 42 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "Mart ayı sonuna kadar" ibaresi "Mart ayının onbeşinci günü akşamına kadar",

4) 488 sayılı Kanunun;

a) 1 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "belgeleri ifade eder." ibaresi "belgeler ile elektronik imza kullanılmak suretiyle manyetik ortamda ve elektronik veri şeklinde oluşturulan belgeleri ifade eder.",

b) 23 üncü maddesinde yer alan "aynı süre içinde yatırılır." ibaresi "26 ncı günü akşamına kadar yatırılır.",

c) Mükerrer 30 uncu maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan "Bakanlar Kurulu, Sermaye Piyasası Kanununun" ibaresi "Bakanlar Kurulu, elektronik ortamda gönderilenler ile Sermaye Piyasası Kanununun", "damga vergisi nispetini "0" sıfıra kadar indirmeye," ibaresi "damga vergisi nispetini ibraz yerleri itibarıyla "0" sıfıra kadar indirmeye,",

d) Ekli (1) sayılı tablosunun "IV. Makbuzlar ve diğer kağıtlar" başlıklı bölümünün (2) numaralı fıkrasında yer alan "2. Beyannameler:" ibaresi "2. Beyannameler (Bu beyannamelerin sadece bir nüshası vergiye tâbidir.):",

e) Ekli (1) sayılı tablosunun "IV. Makbuzlar ve diğer kağıtlar" başlıklı bölümünün (2) numaralı fıkrasının (b) bendinin (5) numaralı alt bendinde yer alan "Diğerleri" ibaresi "Diğer vergi

beyannameleri",

5) 492 sayılı Kanunun;

a) 88 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde yer alan "gazete muhabirliği yapanlar" ibaresi "basın ve yayın kuruluşları için muhabirlik yapanlar",

b) Ekli (8) sayılı tarifesinin "VI- Meslek erbabına verilecek tezkere, vesika ve ruhsatnamelerden alınacak harçlar" başlıklı bölümünün (15) numaralı fıkrasının; (a) bendinde yer alan "110.000.000 TL." ibaresi "55.000.000 TL.", (b) bendinde yer alan "120.000.000 TL." ibaresi "60.000.000 TL.",

6) 25.2.2003 tarihli ve 4811 sayılı Vergi Barışı Kanununun 18 inci maddesinin (1) numaralı fıkrasında yer alan "her ay için ayrı ayrı % 10 fazlası ile" ibaresi "her ay için ayrı ayrı % 5 fazlası ile",

7) 18.2.1963 tarihli ve 197 sayılı Motorlu Taşıtlar Vergisi Kanununun 13 üncü maddesinin (d) fıkrasında yer alan "Taşıtlarla ilgili fenni muayene komisyonları," ibaresi "Taşıtlarla ilgili fenni muayene komisyonları, fenni muayene yapma yetkisi verilen gerçek ve tüzel kişiler",

8) 2918 sayılı Kanunun;

a) 7 nci maddesinin (j) bendinde yer alan "Tescile bağlı araçların muayenelerini yapmak veya yaptırmak ve bu Kanunun 13,14,16,17,18,35,47/a ve 65 inci maddeleri" ibaresi "Bu Kanunun 13,14,16,17,18,47/a ve 65 inci maddeleri",

b) 114 üncü maddesinin beşinci fıkrasında yer alan "ilgili mal sandığına" ibaresi "Maliye Bakanlığınca belirlenecek birime veya kuruma",

c) 116 ncı maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "ödemesi için tebligat yapılır ve " ibaresi "ödemesi için posta yoluyla tebligat yapılır, bu şekilde tebliğ edilemeyen tutanaklar ilgili tahsil dairesinin ilân asmaya mahsus yerinde liste halinde ilân edilir, ilân tarihini takip eden otuzuncu gün tebligat yapılmış sayılır ve ",

9) 4706 sayılı Kanunun;

a) 4 üncü maddesinin son fıkrasında yer alan "Hazineye ait taşınmazlar, plan kararlarına uyulmak kaydıyla;" ibaresi "Hazineye ait taşınmazlar;", "üzerinde en az yirmibeşmilyon ABD Doları karşılığı Türk Lirası tutarında ve en az yüz kişi istihdam sağlayacak sınai yatırım yapacaklara,"

ibaresi "üzerinde en az onmilyon ABD Doları karşılığı Türk Lirası tutarında ve en az elli kişi istihdam sağlayacak yatırım yapacaklara,",

b) 5 inci maddesinin altıncı fıkrasında yer alan "Belediye ve mücavir alan sınırları içinde olup Bakanlıkça tespit edilen alanlarda bulunan," ibaresi "Belediye ve mücavir alan sınırları içinde olup, Bakanlıkça tespit edilen",

c) 5 inci maddesinin yedinci fıkrasında yer alan "Bu taşınmazların öncelikle imar planları ve imar uygulaması yapılır." ibaresi "Bu taşınmazlardan gerekli olanlar için öncelikle imar planları veya imar uygulaması yapılır.",

d) 7 nci maddesinin altıncı fıkrasında yer alan "28.7.1981 tarihli ve 2499 sayılı Kanuna tâbi ekspertiz şirketlerine değer tespit ettirilebilir." cümlesi "28.7.1981 tarihli ve 2499 sayılı Kanuna tâbi ekspertiz şirketlerine, rayiç bedel tespit ettirilebilir; bu durumda, ekspertiz şirketleri ile Maliye Bakanlığı merkez denetim elemanlarınca tespit edilen rayiç bedel, tahmin edilen bedel olarak dikkate alınır.",

e) 7/B maddesinde yer alan "imar planlarına uygun olarak konut yapılmak amacıyla" ibaresi "konut yapılmak amacıyla",

f) Geçici 4 üncü maddesinde yer alan “Bakanlık ile Maliye Bakanlığı arasında müştereken belirlenir.” ibaresi “Bakanlık ile Maliye Bakanlığı arasında düzenlenecek protokolle belirlenir; bu belirlemede, trampaya konu taşınmazların rayiç değerleri esas alınır ve trampa kapsamındaki taşınmazlara ilişkin olarak açılmış olan men-i müdahale ve kâl davaları ile icra takipleri protokolün düzenlenmesi ile trampa işlemleri sonuçlanıncaya kadar durur.”

10) 16.2.1995 tarihli ve 4070 sayılı Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanunun 8 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "kalan borcunu bu Kanunun 10 uncu maddesine göre ödeyeceğini taahhüt eder" ibaresi "kalan borcunu ödeyeceğini taahhüt eder",

11) 29.4.1969 tarihli ve 1164 sayılı Arsa Ofisi Kanununun ek 4 üncü maddesinde yer alan "Arsa Ofisi Genel Müdürlüğünün bağlı olduğu Bakan ve Maliye Bakanının müşterek teklifi ve Başbakanın onayıyla belirlenen Hazineye ait arsa ve arazilerin mülkiyeti" ibaresi "Arsa Ofisi Genel Müdürlüğünün bağlı olduğu Bakan ve Maliye Bakanının müşterek teklifi ve Başbakanın onayı ile belirlenen arsa üretim alanlarında bulunan Hazineye ait arsa ve araziler ile Hazine adına

tescil edilecek arsa ve arazilerin mülkiyeti", "yerler aynı şartlarla Hazineye iade edilir." ibaresi "yerler ile Maliye Bakanlığınca değişik ihtiyaçlarla talep edilen taşınmazlar bedelsiz olarak Hazineye iade edilir.",

12) 12.4.2000 tarihli ve 4562 sayılı Organize Sanayi Bölgeleri Kanununun 4 üncü maddesinin yedinci fıkrasında yer alan "492 sayılı Harçlar Kanununun 63 üncü maddesinde yer alan harca esas değerleri" ibaresi "29.1.2004 tarihli ve 5084 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin (b) bendi kapsamındaki illerde bedelsiz devredilebilir, diğer illerde ise 492 sayılı Harçlar Kanununun 63 üncü maddesinde yer alan harca esas değerleri,",

13) 28.1.2004 tarihli ve 5083 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Devletinin Para Birimi Hakkında Kanunun 2 nci maddesinin başlığında yer alan "değişim oranı" ibaresi "değişim oranı ve Yeni Kuruşa tamamlama", ikinci fıkrasında yer alan "Yeni Türk Lirası cinsinden yapılan işlemlerde yarım Yeni Kuruşun üzerindeki değerler" ibaresi "Türk Lirası değerlerin Yeni Türk Lirasına dönüşüm işlemlerinin ve Yeni Türk Lirası cinsinden yapılan işlemlerin sonuçlarında ve ödeme aşamalarında yarım Yeni Kuruş ve üzerindeki değerler", "yarım Yeni Kuruş ve altındaki değerler dikkate alınmaz." ibaresi "yarım Yeni Kuruşun altındaki değerler dikkate alınmaz.",

14) 29.7.1970 tarihli ve 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 4 ve 14 üncü maddelerinin birinci fıkralarında yer alan "kiraya verilmemek şartıyla" ibareleri "kiraya verilmemek (24.11.1994 tarihli ve 4046 sayılı Kanun kapsamında yapılan işletme hakkı devirleri hariç) şartıyla",

15) 24.5.1983 tarihli ve 2828 sayılı Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Kanununun 20 nci maddesinin (b) fıkrasında yer alan "nakdî bağışlar" ibaresi "nakdî ve aynî bağışlar",

16) 5422 sayılı Kanunun 38 inci maddesinin birinci fıkrasının (2) numaralı bendinde yer alan “Tam mükellef bir sermaye şirketinin bilançosunda” ibaresi “Tam mükellef bir sermaye şirketinin veya bu mahiyetteki bir yabancı kurumun Türkiye’deki işyeri veya daimi temsilcisinin bilançosunda”,

17) 18.6.1999 tarihli ve 4389 sayılı Bankalar Kanununun 15 inci maddesinin (7) numaralı fıkrasının (a) bendinde yer alan “doğrudan ya da dolaylı olarak satılabilir” ibaresinin “doğrudan ya da dolaylı olarak satılabileceği gibi bu Kanun hükümleri çerçevesinde 6183 sayılı Kanun uyarınca yapılacak cebri icra satışlarında; haczedilen gayrimenkul, menkul ve lisans, ruhsat ve imtiyaz sözleşmelerinden doğan haklar da dahil olmak üzere diğer tüm hak ve varlıkların ticari ve

iktisadi bütünlük oluşturacak şekilde satışına karar verilmesine, hacizli malların birden fazla borçluya veya haczin birden fazla alacaklıya ait olması halinde de bu suretle satışı yaptırmaya, bu yöntemin usul ve esasları ile satış şartlarını belirlemeye Fon Kurulu yetkilidir.”,

18) 17.12.2003 tarihli ve 5024 sayılı Vergi Usul Kanunu, Gelir Vergisi Kanunu ve Kurumlar Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun geçici 1 inci maddesinde yer alan “Dileyen mükellefler, 2004 yılının (kendilerine özel hesap dönemi tayin edilenlerde 2004 yılında biten hesap döneminden sonra başlayan) ilk geçici vergi döneminde beyan edecekleri geçici vergi matrahının tespitinde;” ibaresinin “31.12.2003 tarihi (kendilerine özel hesap dönemi tayin edilenlerde 2004 yılında biten hesap döneminin sonu) itibarıyla aktif toplamı 7,5 trilyon Türk Lirasını veya hesap dönemine ait ciroları toplamı 15 trilyon Türk Lirasını aşmayan mükelleflerden dileyenler, 2004 yılı (kendilerine özel hesap dönemi tayin edilenlerde 2004 yılında biten hesap döneminden sonra başlayan hesap dönemine ilişkin) geçici vergi dönemlerinde beyan edecekleri geçici vergi matrahının tespitinde;”,

Şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 60. - 1) 213 sayılı Kanunun;

a) Mükerrer 298 inci maddesinin (A) fıkrasının (4) numaralı bendinin son fıkrası,

b) 353 üncü maddesinin (5) numaralı bendi,

c) Mükerrer 354 üncü maddesi,

2) 3065 sayılı Kanunun 32 nci maddesinin ikinci fıkrası,

3) 488 sayılı Kanuna ekli (1) sayılı tablonun "IV. Makbuzlar ve diğer kağıtlar" bölümünün (2) numaralı fıkrasının sonuna 5035 sayılı Kanunla eklenen hüküm,

4) 492 sayılı Kanuna bağlı (9) sayılı tarifenin Trafik Harçları bölümünde yer alan "V-Teknik Muayene Harçları" bölümü,

5) 16.2.1995 tarihli ve 4070 sayılı Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanunun 11 inci maddesinin (k) bendi,

6) 1135 sayılı Kanunun 9 uncu maddesinin üçüncü fıkrası,

Yürürlükten kaldırılmıştır.

GEÇİCİ MADDE 1. - 1.1.2004 tarihinden önce faaliyete geçen özel kreşler, anaokulları ve meslek teknik okulları ile kalkınmada öncelikli yörelerde açılan özel okullarla ilgili olarak, 8.6.1965 tarihli ve 625 sayılı Özel Öğretim Kurumları Kanununun 3 üncü maddesinin bu Kanunla değiştirilmeden önceki hükmü uygulanır. Bu işletmelerden elde edilen kazançlar hakkında Gelir Vergisi Kanununun 20 nci maddesi ile Kurumlar Vergisi Kanununun 8 inci maddesinin birinci fıkrasının (8) numaralı bent hükümleri uygulanmaz.

GEÇİCİ MADDE 2. - 24.12.2003 tarihli ve 5027 sayılı 2004 Mali Yılı Bütçe Kanununun 36 ncı maddesi gereğince, Türk Telekomünikasyon A.Ş.'nin aylık gayrisafi hasılatı üzerinden alınmakta olan % 15'lik payın hesabında, 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 39 uncu maddesi uyarınca özel iletişim vergisine tâbi tutulan hizmetlerden elde edilen gelirler dikkate alınmaz.

GEÇİCİ MADDE 3. - 1.1.2005 tarihinden önce tebliğ edilen trafik ceza tutanaklarına 2918 sayılı Kanunun bu Kanunla değişmeden önceki 115 inci maddesi hükmü uygulanır.

GEÇİCİ MADDE 4. İzmir'de gerçekleştirilecek olan 23 üncü Üniversitelerarası Olimpiyat Oyunlarının düzenlenmesi işini üstlenen Organizasyon Komitesinin, bu organizasyon kapsamındaki faaliyetlerden elde ettiği kazançlar kurumlar vergisinden, bu faaliyetlerle ilgili olarak yapılan işlemler ve düzenlenen kağıtlar, katma değer vergisi hariç her türlü vergi, resim ve harçtan müstesnadır.

25.2.2003 tarihli ve 4811 sayılı Vergi Barışı Kanununun 2 nci maddesinin (1) numaralı fıkrasının (c) bendi ile (5) numaralı fıkrası ve 7, 8, 9, 11, 12, 13, 17, 19 uncu maddeleri hariç olmak üzere, anılan Kanuna göre ödenmesi gereken taksitlerden, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar ödenmemiş olanların, aynı Kanunun 18 inci maddesinde öngörülen oranda hesaplanacak fazlasıyla birlikte Eylül 2004 ayı sonuna kadar ödenmesi halinde, 4811 sayılı Kanun hükümlerinden yararlandırılır. Bu takdirde, ödeme süresi uzatılan taksitler için anılan Kanunun 18 inci maddesinin son taksit için öngördüğü bir aylık ek süre hükmü uygulanmaz.

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce anılan Kanun hükümlerine göre taksit ödeme süresi sona ermiş olması nedeniyle cebren ya da rızaen tahsil edilen tutarlar, tahsil edildikleri tarihler ve yukarıdaki fıkra hükmü dikkate alınarak 4811 sayılı Kanuna göre hesaplanan taksitlere en eski vadeli olan taksitten başlamak üzere mahsup edilir ve fazla ödenen tutarlar 6183 sayılı Kanunun

23 üncü maddesine göre red ve iade edilir.

GEÇİCİ MADDE 5. - 1. Mükelleflerin bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar yaptıkları araştırma geliştirme harcamaları hakkında, 193 sayılı Kanunnun bu Kanunla yürürlükten kaldırılan 89 uncu maddesinin (2) numaralı bendinin altıncı ve yedinci alt bentleri ile 5422 sayılı Kanunnun bu Kanunla değiştirilmeden önceki 14 üncü maddesinin (6) numaralı bendi hükümleri uygulanır.

2. 2004 yılına ilişkin olarak bu Kanunun yayımından önce verilen geçici vergi beyannamelerinde bu Kanunla yapılan değişiklikler nedeniyle herhangi bir düzeltme yapılmaz.

GEÇİCİ MADDE 6. - 31.12.2004 tarihine kadar (bu tarih dahil) yapılacak müracaatlara uygulanmak üzere; Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü teşkilatınca tescil edilmiş olan ve Türkiye'de sportif alanda faaliyette bulunan spor kulüplerinin; Maliye Bakanlığına bağlı vergi dairelerine ödenmesi gereken ve 4.1.1961 tarihli ve 4.1.1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanunu kapsamına giren vergi, resim, harçlar, fon payı ve bunlara bağlı vergi cezaları, gecikme faizleri, gecikme zamları ile 16.8.1997 tarihli ve 4306 sayılı Kanuna göre alınan eğitime katkı payı ve buna bağlı gecikme zamlarından 30.6.2004 tarihi itibarıyla (bu tarih dahil) vadesi geldiği halde bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla ödenmemiş olanlar teminat hariç 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 48 inci maddesinde aranılan şartlar çerçevesinde müracaat tarihinden itibaren 5 yılı aşmamak üzere ve uygulanmakta olan tecil faizi oranının 1/6'sı dikkate alınmak suretiyle tecil edilebilir.

Bu madde kapsamındaki alacakların bu maddenin yürürlük tarihinden önce 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 48 inci maddesi uyarınca tecil edilip de tecil şartlarına uygun olarak ödenmekte olanlarından, kalan taksit tutarları için mükellefler, talep etmeleri halinde bu madde hükümlerinden yararlanabilirler. Bu takdirde tecil şartlarına uygun olarak ödenen taksit tutarları için tecil hükümleri geçerli sayılır. Kalan taksit tutarlarına verilecek sürenin hesabında ilk tecil tarihi dikkate alınır.

GEÇİCİ MADDE 7.- Bulgaristan’dan zorunlu göçe tabi tutulan ve daha sonra Türk vatandaşlığına alınanlardan, konut veya arsa sahibi olmak üzere başvuruda bulunarak, öngörülen avansı açılan banka hesaplarına yatırmış olanlarca (avansları iade edilenler hariç) kurulan kooperatifler tarafından 2000, 2001, 2002 ve 2003 Mali Yılı Genel Bütçe Kanunları hükümleri gereğince satışı

talep edilen ancak, satış işlemleri sonuçlandırılamayan Hazineye ait arazi ve arsalar; bu kooperatiflere metrekare değeri birmilyonikiyüzbin Türk Lirasından aşağı olmamak üzere harca esas değeri üzerinden doğrudan satılır. Söz konusu kişilerce yatırılmış olan avansın yatırıldığı tarihteki T.C. Merkez Bankası Amerikan Doları alış kuru cinsinden karşılığı, satışın yapılacağı tarihteki T.C. Merkez Bankası Amerikan Doları alış kuru esas alınarak Türk Lirasına çevrilir ve bu yolla bulunacak tutar satış bedelinden mahsup edilir.

Geçmiş yıllarda bu kooperatiflere satışı yapılan Hazineye ait arazi ve arsalar ile ilgili olarak belirlenen esas ve usullere uyulmaması nedeniyle açılmış tapu iptal ve tescil davalarından hangi safhada olursa olsun vazgeçilir, dava açılması gerekenler için dava açılmaz.

MADDE 61. - Bu Kanunun;

1) 17 inci maddesi 1.12.2003 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

2) 9, 11, 18, 27 ve 42 nci maddeleri, 59 uncu maddesinin (1) numaralı fıkrasının (b) bendi, (5) numaralı fıkrasının (b) bendi ile 60 ıncı maddesinin (1) numaralı fıkrasının (a) bendi, 14 üncü maddesiyle Katma Değer Vergisi Kanununun 13 üncü maddesinin (c) bendinde yapılan değişiklik, 15 inci maddesiyle aynı Kanunun 17 nci maddesinin (4) numaralı fıkrasına eklenen (o) bendi hükmü, 30 uncu maddesiyle Kurumlar Vergisi Kanununun 8 inci maddesine eklenen (8) numaralı bent 1.1.2004 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

3) 19 uncu maddesi 1.6.2004 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

4) 10, 23, 24 ve 25 inci maddeleri yayımını izleyen üçüncü günde,

5) 16, 38 ve geçici 2 nci maddeleriyle 59 uncu maddesinin (2) numaralı fıkrasının (a) bendi ile (6) numaralı fıkrası, 60 ıncı maddesinin (2) numaralı fıkrası, 14 üncü maddesiyle Katma Değer Vergisi Kanununun 13 üncü maddesinin (b) bendinde yapılan değişiklik ile aynı maddeye eklenen (e) ve (f) bentleri ve 15 inci maddesiyle aynı Kanunun 17 nci maddesinin (4) numaralı fıkrasının (g) ve (ı) bentlerinde yapılan değişiklikler ve aynı fıkraya eklenen (p) bendi yayımını izleyen aybaşında,

6) 22 ve 26 ncı maddeleri yayımını izleyen otuzuncu günden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

7) 29, 43, 44, 45, 46 ve 47 nci maddeleri, 59 uncu maddesinin (8) numaralı fıkrasının (a) bendi ve (13) numaralı fıkrası, 60 ıncı maddesinin (4) numaralı fıkrası, 30 uncu maddesiyle Kurumlar Vergisi Kanununun 8 inci maddesinin birinci fıkrasına eklenen (9), (10) ve (11) numaralı bent hükümleri ile aynı maddeye eklenen fıkralar 1.1.2005 tarihinde,

8) 15 inci maddesiyle Katma Değer Vergisi Kanununun 17 nci maddesinin (4) numaralı fıkrasının (f) bendinde yapılan değişiklik ve 39 uncu maddesi, Milli Piyango İdaresi Genel Müdürlüğünün şans oyunlarına ilişkin işletme hakkını devrettiği işletici firmanın sözleşme ile belirlenen şans oyunlarını fiilen oynatmaya başladığı tarihte,

9) Diğer hükümleri yayımı tarihinde,

Yürürlüğe girer.

MADDE 62. - Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Resmi Gazete İçin Tıklayınız.

Mevzuatlara Dönmek İçin Tıklayınız.